

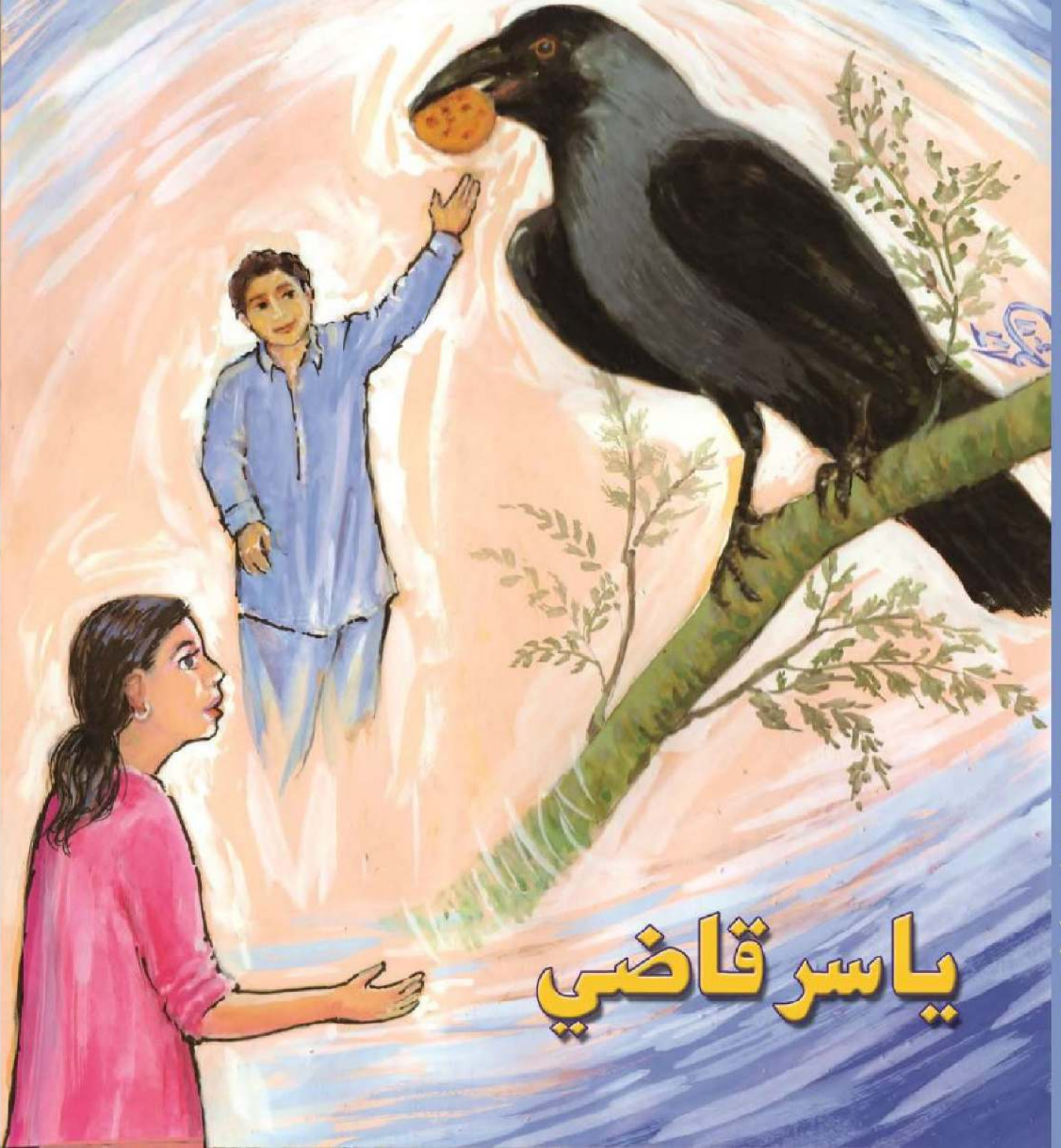
لولو ڏنم ڪانو ڪي

”لولو ڏنم ڪانو ڪي“

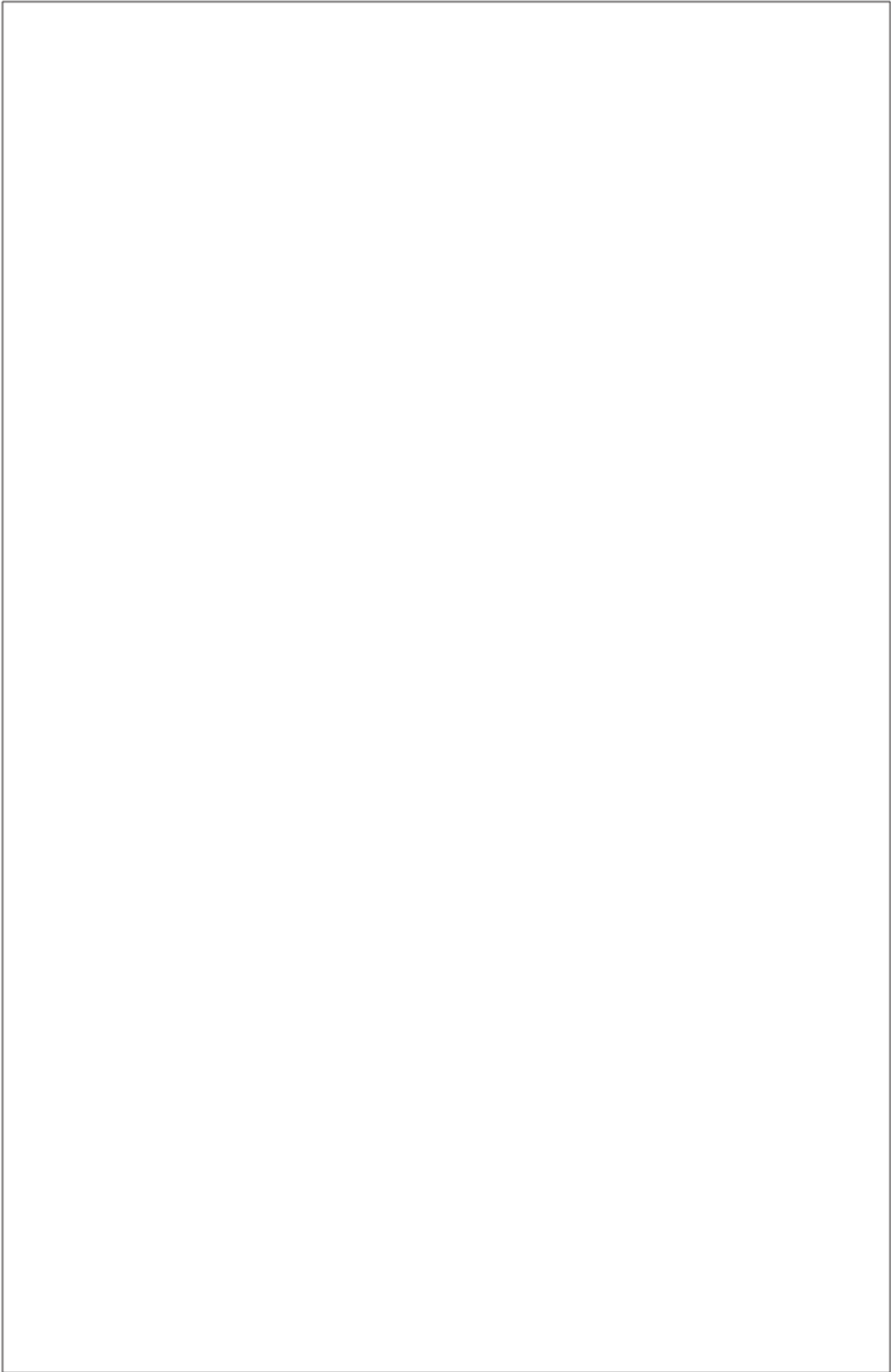
ياسر قاضي

ياسر قاضي

سنڌي ڪتابي سلسلو، 15

ٲولونءنم ڪانءو ڪي

لوڊو ٽنرڪا توکي

(ٻارٽن لاءِ شاعري)

ياسر قاضي

سنڌي ڪتابي سلسلو، رتوديرو/ڪراچي - 15

(ڊسمبر - 2017 ع)

سنڌڙي ڪتابي سلسلي جو پندرهنون ڪتاب

لولو ڏنڊ ڪانڊو ڪاڻو ڪاڻو

(ٻارڙن لاءِ شاعري)

شاعر: ياسر قاضي

پهريون ڇاپو: ڊسمبر 2017ع

تعداد: هڪ هزار

ٽائٽل ڊزائن: فتاح هاليپوٽو (شرجهيل)

اسڪيچ: ياسر قاضي

ڪمپوزنگ: ياسر قاضي

بيچ ميڪنگ ۽ لي آؤٽ: شعيب پيرزاده

ڇپيندڙ: شعيب پرنٽنگ پريس، شاهراهه لياقت، ڪراچي

ڇپائيندڙ: سنڌڙي ڪتابي سلسلو، رتوديرو/ڪراچي

سهڪار: قاضي عبدالحي "قاتل" اڪيڊمي، سنڌ ۽ مقصودگل اڪيڊمي، سنڌ

قيمت: 200 روپيا 7 امريڪي ڊالر

ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا محفوظ

سنڌ حڪومت جي ثقافت، سياحت ۽ نوادرات واري کاتي پاران 15 هين ۽ 16 هين ڊسمبر 2017ع تي،
حيدرآباد ۾ منعقد ڪيل "ٻارڙن جي ادبي ميلي" (چلڊرينس لٽريچر فيسٽيول) جي موقعي تي پڌرو ٿيل

SINDHRI KITABI SILSILO BOOK NO. 15

LOLO DINUM KANW'a KHAY

(Poetry for Children in Sindhi)

Poet: Yasir Qazi

First Edition: December 2017

Quantity: 1000 Copies

Title Design: Fatah Halepoto (Sharjeel)

Sketches: Yasir Qazi

Composed by: Yasir Qazi

Page Making & Lay-out: Shoaib Pirzada

Printed by: Shoaib Printing Press, Shahrah-e-liaqat, Karachi

Published by: Sindhri Kitabi Silsilo (Sindhri Book Series), Ratodero/ Karachi

In collaboration with: Qazi Abdul Hayee Qaa'il Academy, Sindh

& Maqsood Gul Academy, Sindh

Price PK Rs. 200/- US \$ 7

ALL RIGHTS RESERVED

ارپنا

شام جي شهر ”ڪوٺائيءَ“ ڄاڻي
معصوم ۽ بي ڏوهه مري ويل 3 سالن جي ڪرد شامي ٻالڪي

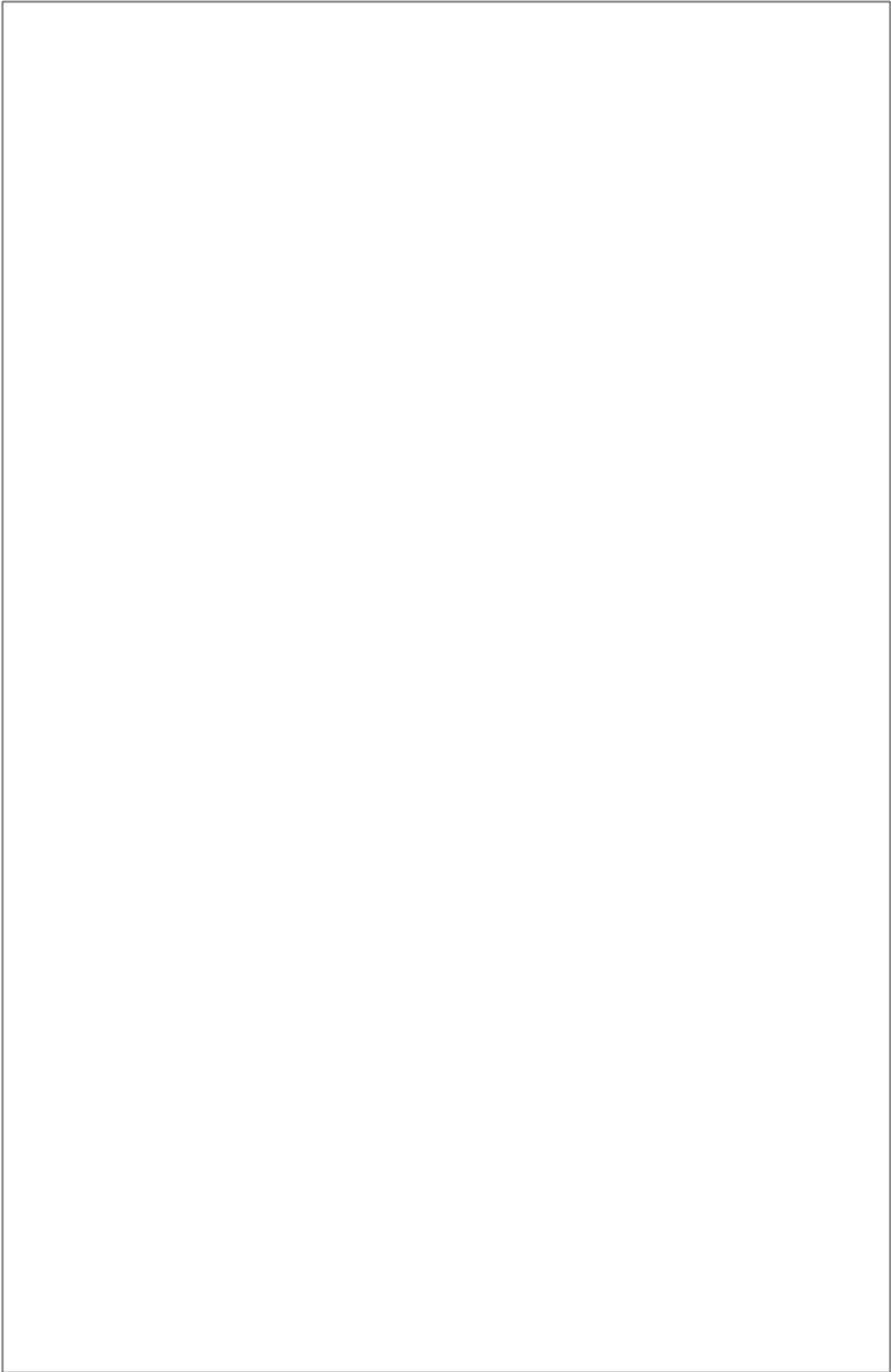
آلان ڪرديءَ

جي نانءُ!!

جيڪو پنهنجي ننڍڙين معصوم اکين ۾ روشن مستقبل جا اڻ ڳڻيا خواب کڻي،
وهيءَ ماڻهن کان اڳ ئي پري هليو ويو.
جنهن جو لاش 2 سيپٽمبر 2015ع تي ڏکڻ ترڪيءَ جي ”بورڊر“ نالي سامونڊي
ڪناري تي مليو.

هي ٻارڙو پنهنجي والدين (والد ”عبداللہ ڪرديءَ“، ماءُ ”ريحانه“ ۽ چئن سالن جي ڀاءُ
”غالب“) سان هجرت ڪندڙ مسافرن جي اُن قافلي سان هو، جيڪو شام ۾ جاري
دهشت گرديءَ جي خدشن سبب شام ڇڏي، پيڙيءَ رستي، يونان جي ساحل ”ڪوس“
ڏانهن وڃي رهيو هو. رات جي وقت ٻن ٻيڙين جي ڪلتي ٿيڻ سبب اُن قافلي جا
122 ماڻهو موت جو شڪار ٿي ويا، انهن وچڙي ويلن ۾ آلان جو پيءُ ”غالب“ ۽ سندس
امڙ ”ريحانه“ به شامل هئا.

- ياسر قاضي

سٽا

- 9 الف) ”اشاعتي خدمت جا 34 سال“ (پبلشر نوٽ) ياسر قاضي
 12 ب) ياسر قاضيءَ جي شاعري - ٻارن جي حقن واري
 عالمي پڌرنامي جو منظوم ترجمو (مهاڳ) نصير اعجاز
 17 ج) ”ايڪويهين صديءَ جو ڪانءُ
 ۽ بيڪريءَ جو لولو“ (شاعر پاران) ياسر قاضي

لولو ڏنم ڪانوڪي (نظم)

- 1 - منو الله (حمد) 25
 2 - نعت 28
 3 - دُعا 31
 4 - امان 33
 5 - بابا (يتيم ٻار جا جذبا) 35
 6 - شاهه جو رسالو 38
 7 - سچل جو ميلو 41
 8 - لولو ڏنم ڪانوڪي 44
 9 - ٻارڙا - اڪين جا تارڙا (والدين ۽ اُستادن ڏانهن) 46
 10 - ”آلان ڪُري“ - ڊيڄي ويل ڏانهن 49
 11 - گڏي گڏيءَ جي شادي 52
 12 - چنڊ کي بخار 55
 13 - ڪتابن سان قرب 57
 14 - روشن مستقبل 59

61	15 - احمد جي اسڪوٽي
64	16 - علم عرشين پڄاڻي
66	17 - منهنجو پسنديدو سبجيڪٽ
70	18 - ڪوئي جي عياشي
73	19 - چڙيا گهر جو سير
76	20 - ويهڪڙو
78	21 - عيني، سوٺو ۽ زيني
81	22 - منائي - نگر
83	23 - نظر آڪاش کان اڳتي
86	24 - عالمي گرميءَ ۽ ڀر واءُ (گلوبل وارمنگ)
89	25 - روز سوچيان ...
91	26 - مڪي ماٿوس ان لاڙڪاڻو
97	27 - ڊينگو ڊيري
99	28 - نويٽا ۽ ڊوريمان
102	29 - لائبريري
104	30 - خلا بازيءَ جو خواب
108	31 - ساره جي گهوڙي
111	32 - ڦوڪڻي وارو
114	33 - سببتي صلاح
116	34 - روشن سڀاڻو
118	35 - مڇين جو مڪالمو
121	36 - ٻلي ۽ ڪوٽو

پبلشر نوٽ

اشاعتي خدمت جا 34 سال

هڪ سال جي وقفي کان پوءِ، پنهنجي اشاعتي خدمتن جي 34هين سال جي تڪميل تي، اسان ”سنڌي ڪتابي سلسلي“ جو پندرهنون ڪتاب ”لولوڏڻم ڪانوڪي“ کڻي حاضر ٿيا آهيون. جنهن جي نالي مان ئي ظاهر آهي ته هي ٻارڙن لاءِ لکيل ڪتاب آهي. هن کان اڳ، گذريل سال ڊسمبر جي مهيني ۾ منهنجي ئي ٻارڙن جي شاعريءَ تي مشتمل ڪتاب ”اٺ ماما گوگڙو“ جو ٻيو ڇاپو پڌرو ٿيو. هي اسان جي ڪتابي سلسلي جو ٻيو ڪتاب هو جيڪو ٻيو ڇاپو پڌرو ٿيو. ان کان اڳ استاد بخاريءَ جي چئوسٽن ۽ رابعين جو ڪتاب ”لهر لهر دريا“ به پيرا شايع ڪيو آهي، جنهن جو پهريون ڇاپو 1990ع ۾ پيو ڇاپو 1993ع ۾ شايع ٿيو. اهو ڪتاب استاد بخاريءَ پنهنجي ڇاهه سان، پنهنجي ئي نظرداريءَ ۾ سلسلي جي بينر هيٺ شايع ڪرايو هو. ”اٺ ماما گوگڙو“ جي پهرين ڇاپي جي هڪ هزار ڪاپين جي ڏيڍ سال اندر

9- لولوڏڻم ڪانوڪي

وڪامي وڃڻ ۽ ٻارن جي هٿن تائين ڪاميابيءَ سان پهچڻ کان پوءِ ان جي ٻي ڇاپي ۾ ساڳئي ڪتاب جو 2000 جي تعداد ۾ ڇپجڻ توڙي، پوري ڏيهه جي ٻارن تائين پهچڻ، نه رڳو هن ڪتاب جي ڪاميابي ليکي، بلڪ ان ڳالهه جو دليل به مڃيو ته اسان جو ٻار اڄ به معياري ادب پڙهڻ چاهي ٿو ۽ جي ڪيس صحتمند مواد فراهم ڪجي، ته هو نه رڳو ان کي چاهه سان پڙهي ٿو بلڪ هانءَ سان هنڊائي به ٿو.

اسان جي اها ڪامياب ڪوشش رهي ته اسان ”اٺ ماما گوگڙو“ کي سڄيءَ سنڌ جي ٻارن تائين پهچائون، جنهن ڪوشش تحت اسان نه فقط هر ضلعي جي اهم اسڪولن تائين ڪتاب کي پهچايو، بلڪ ڪتاب سڄيءَ سنڌ جي مُڪ بڪ اسٽالن تي به دستياب رهيو. اوهان جي هن پسنديده ڪتاب کي سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري حيدرآباد پاران ”سال 2014ع جي ٻارن جي بهترين سنڌي ڪتاب“ جو ايوارڊ پڻ مليو. اوهان کي اهو ٻڌائيندي به سرهائي ٿي محسوس ٿئي ته ”اٺ ماما گوگڙو“ جي ٻن نظمن کي نامياري اشاعتي اداري ”آڪسفورڊ يونيورسٽي پريس“ پاران ”سنڌ ايڄوڪيشن فائونڊيشن“ لاءِ ڇپيل درسي ڪتابن ۾ هڪ نظم کي پنهنجي پاران ڇپيل سنڌي درسي ڪتاب ۾ شامل ڪيو آهي.

ٻاراڻي ادب جي مسلسل ڪميءَ کي نظر ۾ رکندي، 2017ع جي آخر ۾ اسان ٻارن جي 36 نظمن تي مشتمل هي ڪتاب ”لولو ڏٺم ڪانوَ کي“ هڪ نئين سُوکڙيءَ طور سنڌ جي ٻارن کي اڀري رهيا آهيون، جنهن ۾ موضوعن جي چونڊ کان وٺي اظهار جي انداز تائين انفرادي حيثيت ۾ مون، توڙي مجموعي طور تي اداري، تخليقي توڙي ٽڪنيڪي گهرجن جو خاص ڌيان رکيو آهي. ٻارن جي ڪتابن ۾

انھن جي آسانيءَ ۽ سمجھه جي سهولت لاءِ هر نظم سان تصوير (اسڪيچ) جو هجڻ به لازم هوندو آهي. جنهن جو پڻ اسان پونيئن ڪتابن جيان خيال رکيو آهي. اميد ته ٻارڙن کي سندن لاءِ سر جيل شاعريءَ سان گڏوگڏ اهي اسڪيچ به پسند ايندا ۽ ”لولو ڏنم ڪانو کي“ نه رڳو ٻارن ۾ مقبوليت ماڻيندو. پر ٻارن جي استادن توڙي والدين کي به پسند ايندو ۽ سنڌ جي ٻاراڻي ادب ۾ پنهنجو نمايان جاءِ والاريندو. آءُ ٿورائتو آهيان سنڌ حڪومت جي ثقافت ۽ سياحت کاتي جي صوبائي وزير، سنڌ جي سببتي شاعر ۽ پنهنجي پياري دوست، سردار شاهه جو... ساڳئي کاتي جي سيڪريٽري، سنڌ جي نامياري نثر نويس ۽ نقاد ۽ پنهنجي ٻئي پياري دوست، اڪبر لغاريءَ ۽ ٻاراڻي ادب لاءِ پاڻ پتوڙيندڙ پنهنجي باشعور دوست، خالد آزاد جو جن هن ڪتاب کي ثقافت کاتي پاران 15 ڊسمبر 2017ع تي رٿيل ”ٻارڙن جي ادبي ميلي“ (چلڊرينس لٽريچر فيسٽيول) ۾ پڌري ڪرڻ جو اهم ڪم ڪيو.

ياسر قاضي

”منزل مقصود“، مورڙي جو شهر

پهريون ڊسمبر 2017ع

(12 هين ربيع الاول 1439 هجري)

11 - لولو ڏنم ڪانو کي

مهاڳ

ياسر قاضيءَ جي شاعري، ٻارن جي حقن واري عالمي پڌرنامي جو منظوم ترجمو

ٻارن لاءِ ياسر قاضيءَ جي ڪيل شاعريءَ ته مونکي ننڍپڻ ڏانهن
موتائي ڇڏيو آهي. جڏهن پرائمري درجن ۾ درسي ڪتابن ۾ بيت پڙهايا
ويندا هئا، جن جي سادي سلوٽي ٻولي ۽ لفظن جو سٽاءُ اهڙو ته دلڪش
هوندو هو. جواج به انهن بيتن جون ڪي سٽون ذهن ۾ سمايل آهن.
”گيت ڏٺيءَ جا گڏجي ڳايون، جو توتڙا مينهن وسائي“، ”منٿا گهوڙا
اوري آءُ، خوب خوشيءَ سان داڻو ڪاءُ“، ”پئسو لڌم پت تان“ ۽ اهڙا ڪي
ٻيا بيت سمورا ته نه، پر انهن جون ڪي سٽون ڪڏهن ڪڏهن ذهن تي
تري اينديون آهن. پوءِ واري زماني ۾ ته اهڙو واءُ وريو جو ٻارن جا درسي
ڪتاب ئي مٽجي ويا، پر انهيءَ سان گڏ سادن سلوٽن ٻولن وارن بيتن
جي جاءِ به ڪريل ٻوليءَ وارن بيتن والاري ڇڏي، جن ۾ نه ٻارن جي عمر جو
خيال رکيو ويو ۽ نه ئي لفظن جي سٽاءُ جو. مونکي پڪ آهي ته نئين نسل

ڪي اهڙن بيتن مان ڪا هڪ سٺ به ياد نه هوندي.
 ٻارن لاءِ شاعريءَ جي وڏي اهميت هوندي آهي ۽ انهيءَ اهميت کي
 عالمي سطح تي مڃيو ويو آهي. تعليم جي ماهرن جو چوڻ آهي ته ٻارن
 لاءِ شاعري رڳو ڪلاس روم ۾ سبق طور پڙهائڻ لاءِ نه هوندي آهي، پر اها
 انهيءَ ڪري به لازمي آهي ته شاعري ٻار ۾ تخليقي صلاحيتن وڌائڻ ۾
 اهم ڪردار ادا ڪري ٿي، جنهن ۾ ٻوليءَ جو سڌارو ٻوليءَ جي استعمال
 واري صلاحيت، لکڻ جي صلاحيت، لفظن جي پندار ۾ اضافو، تخليقي
 سوچ، پنهنجي سوچ ۽ خيالن جي اظهار جي صلاحيت، جملن جو سٺاءِ
 ۽ اهڙيون ٻيون ڪوڙ صلاحيتون شامل آهن.

مان موجوده زماني ۾ ٻارن لاءِ ٽيندرٽ شاعريءَ جي معيار مان
 ڪڏهن به مطمئن ڪونه ٿيس، پر تازو جڏهن نوجوان شاعر، اديب،
 ڪمپيٽر ۽ براڊڪاسٽر، ياسر قاضيءَ جي ٻارن لاءِ ڪيل شاعري پڙهيم
 ته انهيءَ جي معيار کي ڏسي حيران ٿي ويو. سچ ته مونکي ننڍي هوندي
 جي پڙهيل بيتن کان به وڌيڪ بهتر شاعري لڳي، جنهن ۾ سادن سلوٽن
 جملن ۽ لفظن جي سٺاءِ سان گڏ مقصديت ڀريل آهي. ”منو الله“ جي
 عنوان سان سندس لکيل حمد ته انسانذات توڙي هر جيت لاءِ ڪائنات
 جي خلقهار جي سمورين رحمتن جي اُپتار ڪري ٿو، جنهن جو مثال
 رڳو هنن پهرين ستن مان ئي ملي وڃي ٿو:

سَمُوريون ڪائناتون جنهن سَجايون
 سَجِيءَ دنيا کي بخشيون جنهن پلايون
 سڀئي جنهن جي اڳيان ٿا سرُ جُمڪايون
 شجر، سرسبز ڪيتيون جنهن اُپايون

نپايو جنهن چمن، گل، گاهه آهي
اهو منهنجو منو الله آهي.

سندس هڪ ٻئي نظم ته سچل سرمست جو چوڻ ته سمورو ميلو
گهمائي ورتو. ”سچل جي عرس جو ماڻڻ نظارو، درازين مان پڳس تنهن
رات ٻارو“ کان وٺي اهو بيت پڙهجي ته سچل جي درگاهه تي مڇيل ميڙي
جو سمورو نظارو ۽ ادبي محفلن ۽ سنگيت کان ويندي هر سرگرميءَ جو
نقشو ذهن آڏو اچيو وڃي. ٻارن لاءِ ان قسم جي شاعري سچ ته هڪ نوان
۽ جدت آهي.

ايئن ئي وري اڳئين زماني واري بيت ”پئسو لڌم پت تان“ وانگر
ياسر قاضيءَ ”لولو ڏنم کانو“ جهڙو دلچسپ نظم لکي ٻارن جي دل
وندرائڻ وارو انداز اختيار ڪيو آهي.

ياسر جي شاعريءَ ۾ مقصديت ڳوليندي ”ٻارڙا، اکين جا تارڙا“
جي عنوان سان نظم نظر اچي ويو جنهن ۾ هن ٻارڙن کي پيار ڏيڻ لاءِ
والدين ۽ اُستادن کي مخاطب ٿيندي اهڙا ته جملا تخليق ڪيا آهن.
جيڪي ٻارن جي حقن بابت عالمي پڌرنامي جو چوڻ ته حصو آهن، بلڪ
مان ته چونڊس ته جيئن مولوي حاجي احمد ملاح، ڪلام پاڪ جو
منظوم ترجمو سنڌي شاعريءَ ۾ ڪيو هو تيئن ياسر، ٻارن بابت عالمي
پڌرنامي کي سنڌي شاعريءَ جي شڪل ۾ اسان جي آڏو پيش ڪيو
آهي. انهيءَ جو مثال هنن ستن مان ملي ٿو:

ٻار توڙي جتي جو هجي
پل هٿان يا هتي جو هجي
ٻارُ معصوم بي ڏوهه آ

ٻار جي مُرڪ ئي موھ آ
ٻار سھڻو يا ڪو جھون ڪو
ٻار گورو يا ڪارو نه ڪو

انهيءَ ساڳئي نظم ۾ متييد خلاف نياپو ڏيندي هُو ٻارن جي تعليم جي بنيادي حق جي ڳالهه به ڪري ٿو. ايئن ئي هُنَ ”علم عرشن تي پُڄائي“ نظم لکي تعليم جي اهميت کي اڃاگر ڪيو آهي. ٻارن جي عمر ۽ سندن دلچسپين کي نظر ۾ رکندي هُنَ ”گڏي گڏيءَ جي شادي“ جهڙو نظم لکي ٻارن کي وندرائڻ جي ڪوشش ڪئي آهي. ٻارڙن جي نفسيات کي ذهن ۾ رکندي هُنَ اهڙا ئي نظم ”چنڊ کي ٻُڌار“ ۽ ”چڙيا گهر جو سير“ جي عنوان سان لکيا آهن. جنهن مان اندازو ڪري سگهجي ٿو ته ٻارڙن کي دلچسپ ۽ مزيدار لفظن سان وندرائڻ جو به کيس وڏو ڌانءُ آهي.

ياسر ٻارن ۾ ڪتابن پڙهڻ سان چاهه پيدا ڪرڻ لاءِ ”ڪتابن سان ڦُرب“ جهڙو نظم لکڻ سان گڏ سماج ۾ نياڻين لاءِ پيار جي اهميت جو پيغام ”عيني، سوئو ۽ زيني“ واري نظم ۾ ڏنو آهي.

ياسر جي ٻارن لاءِ ڪيل شاعريءَ جي هڪ ٻي خاصيت هيءَ آهي ته هُنَ ”گلوبل وارمنگ“ يعني ”عالمي گرميءَ ۾ واڌ“ جهڙن مسئلن کي موضوع بنائي ٻارڙن کي ايڪيهين صديءَ جي ان عالمي مسئلي کان به آگاهه ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي آهي. بلڪل اهڙي طريقي سان هُنَ عالمي سطح تي جنگ ۽ تباهين جي نتيجي ۾ انسانذات سان ٿيندڙ ويدن تي لکندي امن ۽ سلامتيءَ جي اهميت جو پيغام ڏيندي ”آلان ڪُردِي“ (دبجي ويل دانهن) جهڙو اثراتو ۽ من ۾ پيهجي ويندڙ نظم به

لکيو آهي. مان ياسر کي هن ڪتاب جي مُنفرد انتساب تي مُبارڪباد
ٿوڏيان، جو هُن پنهنجو هي ڪتاب اربيو به معصوم ”آلان گُردِي“ کي
آهي.

مان سمجهان ٿو ته اسان جي ٻارڙن کي اسڪولن ۾ ته اهڙا معياري
نظم پڙهائڻ لاءِ ياسر جي شاعريءَ کي درسي ڪتابن ۾ شامل ڪرڻ
گهرجي، پر خود سنڌي والدين به گهرن ۾ پنهنجي ٻارن کي هيءَ شاعري
پاڻ به پڙهي ٻڌائڻ ۽ کين پاڻ پڙهڻ لاءِ به همٿائين.

نصير اعجاز

ڪراچي

شاعر پاران

ايڪويهين صديءَ جو ڪانءُ ۽ بيڪريءَ جو لولو

پڙ سال ڊسمبر جي ڪنهن سردرات حيدرآباد جي آتوپان روڊ تي واقع ”لال قلعي“ ريسٽورنٽ ۾ رات جي ماني ڪائيندي مون سائين تاج جويي، سائين زيب سنڌيءَ، سائين مختيار سمي، ڊاڪٽر مخمور بخاريءَ ۽ پياري ناصر سان ڪچهريءَ ۾ سڀني کان ان ڳالهه جي تصديق پئي ورتي ته ”ڪانءُ“ لفظ جي صحيح صورتخطي ڇا ٿيندي؟ ڇاڪاڻ ته لکت ۾ عام طور ”ڪانءُ“ پڙهڻ ۾ ايندو آهي، جڏهن ته اچار جي لحاظ کان اهو قانوناً ”ڪانءُ“ هجڻ گهرجي. سواءِ سائين مختيار سمي جي باقي سڀني سينيئرن منهنجيءَ ان راءِ جي تصديق ڪئي. ته جڏهن لفظ ”ڪانءُ“ لکجي ٿو تڏهن ته ان جي صورتخطي اها ئي صحيح آ، پر جڏهن لفظ ”ڪانءُ“ لکجي ٿو ته پوءِ اهو ”ڪانءُ“ ئي لکبو. اها تصديق مون انهن اعليٰ علم وارن ادب جي صاحبن کان ان ڪري ئي پئي ورتي، ته هن ڪتاب جو جيئن ته نالو ئي اهو آهي، تنهن ڪري ان جي نالي ۾ غلطيءَ جي ڪابه گنجائش رکي نه پئي سگهيس. ان ڳالهه جي پڪ مون

گجھه بين نالي وارن اديبن ۽ پڙهيل ڳڙهيل ماڻهن کان پڻ ڪئي. سائين فتاح هاليپوتي کي به ڪتاب جو سرورق ڊزائن ڪرڻ لاءِ ڏنم ته کين ان ئي ڳالهه جي تاڪيد ڪيم ته نالي جي صورتخطيءَ ۾ لفظ ”ڪانو“ ئي لکجو. ان ئي رات مون سائين تاج جويي کي هن ڪتاب جو مهاڳ لکڻ لاءِ پڻ گذارش ڪئي. پر ان پنهنجيءَ مصروفيت سبب انڪار ڪيو ۽ ٻڌايو ته فلاڻا فلاڻا ڪم هٿ ۾ آهن، تنهن ڪري مهاڳ ڪونه لکي سگهندس.

ٻارڙن لاءِ هي منهنجو ٽيون ڪتاب آهي. آءٌ ظاهري طور تي ته هر وقت ٻارن سان گڏ ڪونه ٿورهان، پر منهنجو ڌيان هر وقت ٻارن سان رهندو آهي. منهنجي ذهن کي روز ڪونه ڪو ٻارن جي دلچسپيءَ جو موضوع، سندن دلچسپيءَ جي ڪانه ڪانه وٺڻ، ڪانه ڪانه ڪرت چهندي رهندي آهي ۽ مون کي ڪونشري ٿڪرو ڪانه ڪهائي يا ڪو نظم لکڻ لاءِ پئي اٿسائيندي آهي. مون کي دنيا جو هر ٻار غير مشروط طور تي وڻندو آهي ۽ ڪنهن به ٻار کي روئندو ڏسي انتهائي اذيت ٿيندي آهي. ڪي بي حس ماڻهو اڄڪلهه سوشل ميڊيا رستي ٻارن کي ماري پڙهائڻ واريون ويڊيو وڌي فخر سان شيئر ڪندا آهن، جن کي ڏسي (جن ٻارن کي روئندو ڏسي) سخت تڪليف ٿيندي آهي ۽ خواهش ٿيندي اٿم ته ان شخص سان ضرور ملي ان جي ذهني پستيءَ جو سبب ڄاڻان، جنهن جذبي کان مجبور ٿي هن اها ويڊيو ٺاهي هوندي.

سال 2016ع ۾ منهنجو ٻارن لاءِ ڪوبه نئون ڪتاب شايع ڪونه ٿيو هو (البتہ ”اٺ ماما گوڙو“ جو ٻيو ايڊيشن ڊسمبر 2016ع ۾ شايع ضرور ٿيو هو) تنهن ڪري مون کي سنڌي لئنگئيج اٿارٽيءَ پاران ٻارڙن جي ادب- ڪيتر ۾ سال 2016ع ۾ ڇپيل ڪتابن لاءِ جج مقرر ڪيو ويو هو. ان ڏس ۾ موصول ٿيل 5 ڪتابن کي پڙهي سخت مايوسيءَ جو

شڪار ٿيس ۽ ٻارن جي ادب جي (نه صرف ليڪڪ، بلڪ) هڪ پرڀور
 حاميءَ جي بحيتت ۾ مٿون ڪي پنهنجو فيصلو ڏيڻ لاءِ اهڙن ڪتابن کي
 پڙهڻو پيو. جن مان ڪجهه کي نه فقط ”ٻارن جو ادب“ نه ٿو چئي
 سگهجي. بلڪ ”ادب“ ئي نه ٿو چئي سگهجي. ڪجهه ڪتابن ۾ ته
 ٻارائي ڪچي دماغ اندر انتهاپسنديءَ وارا رجحان ويهارڻ جي زوريءَ
 ڪوشش ٿيل هئي. جن جي مطالعي کان پوءِ سنڌيءَ ۾ تخليق ٿيندڙ
 ٻارن جي ادب جي حوالي سان منهنجي ڳڻتي هيڪاندي وڌي وئي ۽
 خيال آيم ته سنڌ جي هر ليڪڪ کي مان ذاتي طور تي گذارش ڪريان
 ته هو ٻارن لاءِ لکن. انفرادي طور تي هر ڪو الڳ الڳ ڪتاب نه به لکي،
 تڏهن به سنڌ جا سوين شاعر ۽ ڪهاڻيڪار سال ۾ جي هڪ هڪ نظم
 يا هڪ هڪ ڪهاڻي به لکن ته هر سال ٻارائي ادب ۾ ڪهاڻين توڙي
 نظمن جون ڪئين ”اينٽالاجيز“ ڇپجي اسان جي ٻار جي شخصيت جي
 تعمير ۾ پنهنجو اهم ترين ڪردار ادا ڪري سگهن ٿيون. پاڪستان
 ٽيلي ويزن جي ٻارن جي پروگرام ”روشن تارا“ ۽ سنڌي ادبي بورڊ جي
 ٻارن جي رسالي ”گل ڦل“ مان هاڻي اميد رکڻ ته بيوقوفي آهي، البتہ
 سنڌي ٻوليءَ جا هيٿرا ڇينل هفتي ۾ ٻارن لاءِ هڪ هڪ پروگرام به نشر
 ڪرڻ شروع ڪن، ته اها ڪيڏي وڏي خدمت ٿي سگهي ٿي ۽ اها ايندڙ
 نسل جي ذهني اوسر ۾ ڪيڏو وڏو ڪردار ادا ڪري سگهي ٿي. ان جو
 احساس اسان مان گهڻن کي آهي ئي ڪوئا!

هن ڪتاب ۾ لکيل منهنجا نظم سڀ تازا آهن، جن مان اڌو اڌ
 2016ع ۾ ۽ اڌو 2017ع ۾ لکيل آهن، جن جي موضوعن کي مٿون
 پنهنجن پهرين ٻن ڪتابن ”ٻيڙيءَ ۾ چنڊ“ ۽ ”اٺ ماما گوگڙوءَ“ کان
 مختلف رڪڻ جي ڪوشش ڪئي آهي، پر ڪي موضوع اهڙا آهن
 (جيڪي علم سان چاهه ۽ ڪتاب سان دوستيءَ سان لاڳاپيل آهن)، جن

تي مان پنهنجي هر ڪتاب ۾ الڳ الڳ انداز ۾ لکڻ چاهيندس ۽ جيسين لکي سگهيس لکندس. انهن موضوعن ۾ الله جي واکاڻ، اُن جي نبيءَ جي سار سان گڏوگڏ ڀٽائيءَ جي پيغام توڙي ابي امڙ جي مقام جي اُپتار ڪندڙ موضوع پڻ شامل آهن. بدلجندڙ دور جي گمراهنن کي ڏسندي مون کي اڄ جي ٻار ۽ سڀاڻي جي معمار ۾ تمام گهڻيون اميدون آهن. تنهن ڪري اُن سان متجندڙ دور جي حوالي سان سندس متوقع ڪردار جي حوالي سان ڳالهائون ڪرڻ تي الاهي دل چوندي آهي، جيڪي ڳالهائون مان اڄ جي ٻار سان نشر توڙي نظم جي صورت ۾ ڪندو آهيان. هن ڪتاب ۾ به مون پنهنجن نظمن ۾ سائس اهڙيون ڳالهائون ڪيون آهن. اُن ڪري اوهان کي هن ڪتاب ۾ تفريحي نظمن ۽ گيتن سان گڏوگڏ، آئندي جي آوني جو اظهار ڪندڙ نظم پڻ ملندا. مان ان ڳالهه جو قائل آهيان ته ”ٻارن بابت شاعري“ ۽ ”ٻارن لاءِ شاعري“ به الڳ الڳ شيون آهن ۽ ضرورت ”ٻارن لاءِ شاعري“ ڪرڻ جي آهي، پر مون شعوري ڪوشش ڪندي، هن ڪتاب ۾ ڪي نظم، والدين ۽ اُستادن ڏانهن مخاطب ٿي پڻ لکيا آهن، جن ۾ مون سندن ڪردار جي حوالي سان واضح ڪيو آهي ته کين ٻار جي تربيت ۾ ڪهڙو ڪردار ادا ڪرڻ گهرجي.

مون پنهنجن پوئين ڪتابن جيان، عمر جي لحاظ کان ٻارن کي تن ڪيٽيگريون ۾ ورهائي انهن لاءِ لکيو آهي (جنهن جو ذڪر مون ”ٻيڙيءَ ۾ چنڊ“ ۽ ”اٺ ماما گوڙوءَ“ ۾ پڻ ڪيو آهي). اهي ڪيٽيگريون آهن: 2 سالن کان 7 سالن جا ٻار، 7 کان 13 سالن جا ٻار ۽ 13 کان 18 سالن جا ٻار. اُستادن ۽ والدين جي سهولت خاطر هر نظم جي مٿان هڪ، ٻن ۽ تن ستارن جي صورت ۾ ان جي ڪيٽيگريءَ جي نشاندهي ڪئي وئي آهي، ته ڪهڙو نظم ڪهڙي عمر جي ٻار لاءِ موزون آهي. اهي ستارن جون

نشانيون هنن ڪيٽيگريز جي نشاندهي ڪن ٿيون:

* 2 سالن کان 7 سالن جي ٻار لاءِ

** 7 سالن کان 13 سالن جي ٻار لاءِ

*** 13 سالن کان 18 سالن جي ٻار لاءِ

ان جو مطلب اهو هرگز ناهي جنهن ٻار جي عمر جنهن ڪيٽيگريءَ واري آهي، اهو فقط اهي ئي نظم پڙهي سگهي ٿو ۽ ٻيا نظم نه ٿو پڙهي سگهي، پر ان جي ذهني سطح جي پروڙ آهي، ان ڪيٽيگريءَ جي نشاندهي ڪئي وئي آهي. ڪن ٻارن جي ذهني عمر پنهنجي عمر کان وڌيڪ ٿي ٿي. اهڙن ٻارن جي سمجهه آهر ڪين سندن مٿين ڪيٽيگريءَ وارا نظم پڙهائي سگهجن ٿا. هن ڪتاب ۾ به منهنجن پوئين ڪتابن جيان 36 نظم شامل آهن، جن منجهان گهڻا نظم 2 تارن وارا (***) آهن، جنهن مان واضح طور تي سمجهڻ گهرجي ته منهنجو گهڻو توجھ 7 سالن کان 13 سالن جي ٻارن تي آهي، ڇاڪاڻ ته اها عمر بالڪيٽي واري سمجهه جي اُسرندڙ عمر ٿئي ٿي. ان عمر جا ٻار هڪ ستاري وارا گيت به سمجهي سگهن ٿا ۽ ڪنهن حد تائين 3 ستارن وارا نظم به سمجهي سگهن ٿا.

ٿورائتو آهيان، برجستي اديب، محقق ۽ صحافيءَ، سائين نصير اعجاز جو جنهن منهنجي فرمائش تي تمام گهٽ وقت اندر ڪتاب جو مواد پڙهي، اڪثر ليکڪن جي اُبتڙايدڙو جلدي سُهڻو مهاڳ لکي ڏنو. انهن سارن آءُ ساهتيءَ لاڙڪاڻي ڄائي سينيئر ليکڪا ۽ آل انڊيا ريڊي جي سنڌي ”ريڊيو ڪار“، ديدي وينا شرنگيءَ جو جنهن دهليءَ مان منهنجي ڪتاب جي پوئين پاڻي (بيڪ ٽائيل) لاءِ پنهنجي راءِ لکي

موڪلي ۽ پنهنجي مُحترم اُستاد ۽ سنڌ جي جاتل سُجاتل چترڪار
سائين فتاح هاليپوتي (شرحيل) جو جنهن، مُنهنجن اڳين ڪتابن
جيان، هن ڪتاب لاءِ ڀڙ سھڻو تائيتل ڊزائن ڪري ڏنو.
ٻارن لاءِ لکڻ جو جذبان ڪري به مون مان نڪري ڪونه ٿو
سگهي، جواج جي ٻار کي صحتمند ادب جي جيتري اڄ ضرورت آهي،
اوتري شايد اڳ ڪنهن به دؤر ۾ ناهي رهي ۽ اُن ئي مُشڪل دؤر ۾ اسان
وت ٻارن جو ادب نه پيو سرچجي. اوهان کي پاڻ لاءِ نيڪ خواهشن جي
گذارش. ته مان ان سفر ۾ ڪڏهن به نه ٿڪجان. (آمين)!

ياسر قاضي

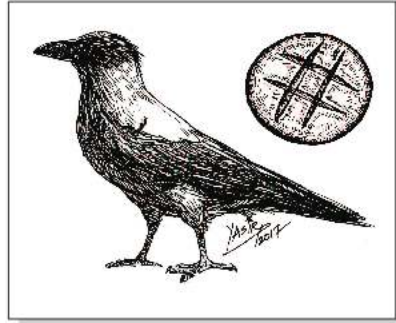
هوتل ”ٽريولاج“، ڪنگز ڪراس، لنڊن

(برطانيه ۾ قيام دؤران لکيل)

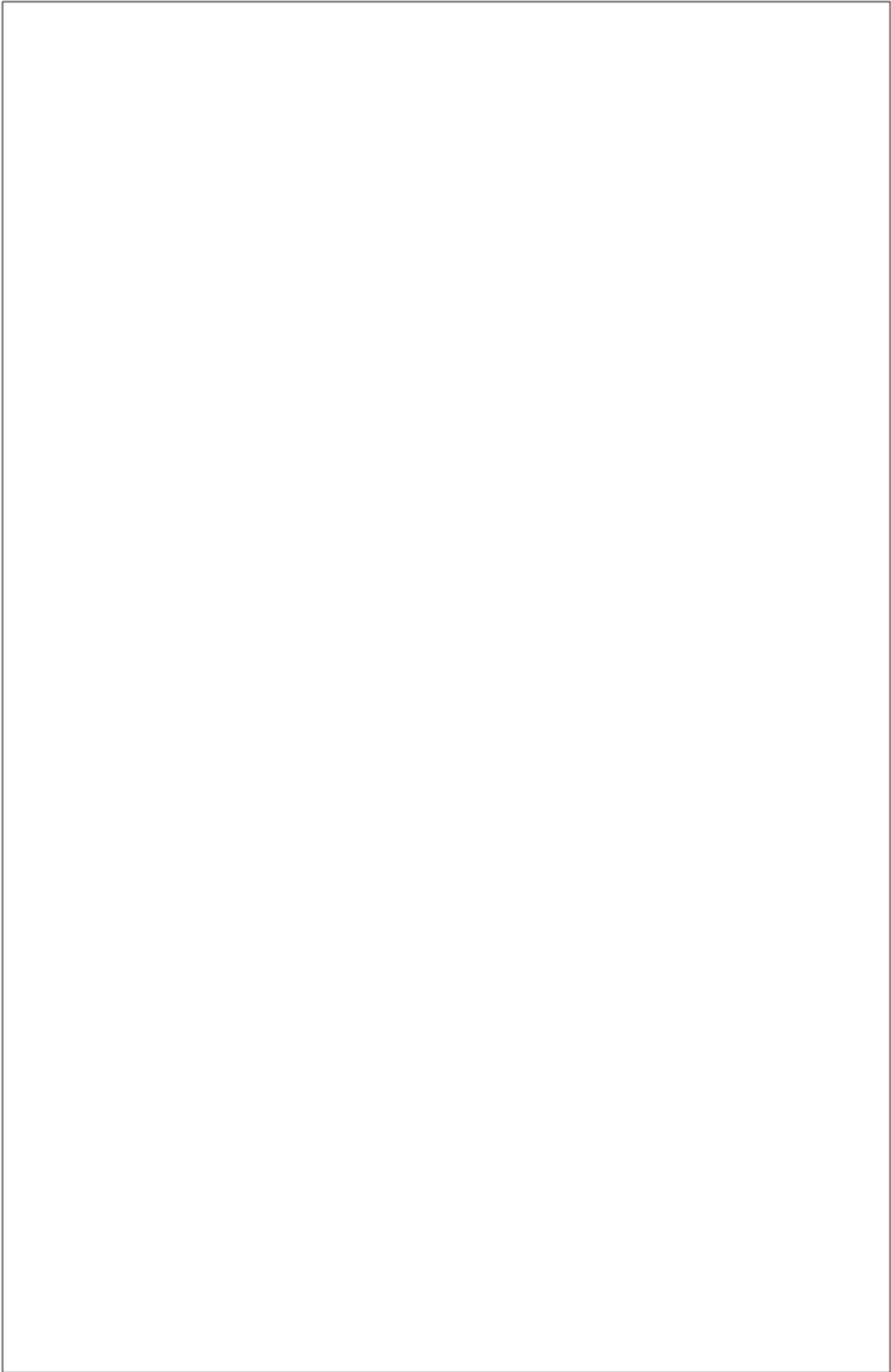
8 آڪٽوبر 2017 ع

djyasirqazi@yahoo.com

لوگو ٲنم ڪانوي

★★

مِنوَاللّٰهُ (حمد)

سَمُورِيُونِ كَانِنَاثُونِ جَنهنِ سَجَائِيُونِ
سَجِيءَ دَنِيَا كِي بَخَشِيُونِ جَنهنِ پَلايُونِ
سِيئي جَنهنِ جِي اڳِيَانِ تَا سِرُ جُمهڪايُونِ
شَجَرِ سِرَسَبزِ كِيئيُونِ جَنهنِ اُپايُونِ
نِپايو جَنهنِ چَمَنُ، گَلُ، گَاهُ آهي
اُهو مُنهنِجُو مَنوَاللّٰهُ آهي

25 - لولو تيم سانو آهي

پيو جو مينهن رحمت جا وسائي
بشر کي سيءَ، گرميءَ کان بچائي
سپن کي رزق ۽ روزي رسائي
شفا ڏئي، بار، بيماري بچائي
سپن جو راهه ۾ همراهه آهي
اهو منهنجو منواله آهي

بڻايا جنهن سڀئي جنسار آهن
ملائڪ، جن، ڌارئون ڌار آهن
گراڙا، جوان، ڳيرو، بار آهن
سڀئي منهنجي پرينءَ جا پار آهن
وڏو جنهن هر بدن ۾ ساهه آهي
اهو منهنجو منواله آهي

ڏنئين انسان جي عظمت اسان کي
نوازيئين علم جي دولت اسان کي
اڏامڻ جي ڏنئين طاقت اسان کي
محببت سان عطا محنت اسان کي
ڏنو جنهن پاڻ تي ويساهه آهي
اهو منهنجو منواله آهي

صداقت جِي سدا رستي هلائي
مُسلسل وات سربستي و نائي
اسان کي ماڳ، منزل تي پُچائي
مُصيبت مان سدا سرهو ٿي پائي
بنهه بيشڪ جوبي پرواهه آهي
اهو منهنجو منو الله آهي

نعت

مان * 1 نبل بالڪ، بنهه بيوس * 2 حقير
پر، * 3 ”علم جي شهر“ جو آهيان فقير

مان مديني جي هان مالڪ جو غلام
جو عمل ۽ علم جو آهي امام

سڀ جهانن لاءِ جو رحمت بڻيو
جنهن جو نالو آسمانن کي وڻيو

هر زماني جو بڻيو آ جو نبي
ذات تي جنهن جي نبوت ختم ٿي

جنهن جو آدم کان اڳي ئي نور هو
اُپُ جنهن جي نور سان ڀرپور هو

جنهن جي آڱر جي اشاري سان چنڊُ
تي ويو اڌ اڌ، نه سهندي جنهن جو * 4 منڊُ

جنهن تي ڪڪريءَ هر گهڙي رحمت ڪئي
اُس جنهن جي جسم تي ڪانهي پئي

جيڪو مسڪينن - اجمو * 5 آڌار آ
بي سهارن ۽ يتيمن - يارُ آ

جنهن ڪهل هر ساهه واري تي ڪئي
عرش، ڌرتيءَ، چنڊ، تاري تي ڪئي

سو ”بدر“ ۽ ”أحد“ جو روشن * 6 قمر
جنهن جا نوڪر جن، مخلوقون، * 7 بشر

ڏين پورو ٿيو مٿس الله جو
مان هان دعويٰ دار تنهنجي چاهه جو

شل ڪيان تعليم تي تنهنجي عمل
جيئن منهنجي زندگي گذري * 8 سقل

آ دُعَا مَعْصُومِ دَلِ جَبِي چَاهَ جِي
ذِي شَفَاعَتِ تُونِ رَسُولِ اللّٰهِ جِي

-
- * 1 ضعیف، کمزور
 - * 2 معمولی، ننڍڙو
 - * 3 نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم
 - * 4 جادو
 - * 5 آسرو
 - * 6 پورو چنڊ
 - * 7 انسان
 - * 8 ڪارائتي، ڪم واري

★★

دُعا

عرضُ بالڪ جو اڳھائجُ، اي خُدا!
مهر سان منزل رسائجُ، اي خُدا!

دل ۾ وڃھ انسانيت جي چاهه ڪي
من ۾ همدردي سمائجُ، اي خُدا!

لوپ - لهرن ۾ نه ڦاسائج ڪڏهن،
باجھ سان بيٺا ٿپائج، اي خُدا!

نيڪ جا منزل هجي، منهنجي هجي
مون کي بديءَ کان بچائج، اي خدا!
منهنجي محنت ۽ محبت ڪر سڃاڻ
صبر جو ڦل تون چڪائج، اي خدا!

گهوڙو گلفت ۽ ڪڏورت کي بنهه
سوچ مان سڀ جيءَ پلائج، اي خدا!

الفتن جي عام ڪر امڪان کي
گلفتون دل مان پچائج، اي خدا!

حوصلو ڏي، پيار جو دنيا اندر
مان ڪيان دستور رائج، اي خدا!

باعمل ڪر! ۽ سڪڻ وارن مان ڪر!
علم جو رستو وٺائج، اي خدا!

★★

امان

ٿون دُعا ڏين ٿي، مُقدر ٿو کُلي
ڪاميابين ۽ خوشين جو دُرُ کُلي

ٿون دُعا جو دُرُ، مُحبت جو جهان
ٿنهنجي گن تعريف ڌرتي، آسمان

پيت ۾ پالِيءَ، نپايءَ لاءِ مان
مهربانيون ڪيئن مان ٿنهنجيون مڃيان!

مان سُڪن جي ننڍ ماڻي، تون پَر
ٿنهنجا هن احسان اڻ ڳڻ ۽ اَپَر

مان رهيئس پرديس ۾، بي تاب تون
مون سگون ماڻيو، مگر بي خواب تون

تنهنجي لولي اڃ به من ۾ پئي هري
ساه ۾ تنهنجي محبت پئي سري

سونهن تنهنجي هر ادا، ممتا ڀريل
تنهنجي هر انداز ۾ الفت - اچل

ڀاڻ ڀلجي، تون ڀايو آه مون
ڪيترين آيون ڏکيون ڀل حالتون

تنهنجي پيرن منجه جنت آ گل
تنهنجي خدمت ڀيو ڪيان تا عمر شل!

شال، پرور جي پناهون ۾ هجين!
تون سدا منهنجي نگاهون ۾ هجين!

تنهنجو پاڇو سڙ مٿان قائم رهي
مامتا جو مرتبو دائم رهي

تون صحت سان ڪي صديون جيئندي رهي
جام منهنجي پيار جا پيئندي رهي

★★

بابا (يتيم ٻار جا جذبا)

منو ڪيڏو آ بابا! نانءُ ٿنهنجو
پريو تو من جو خالي ٿانءُ منهنجو

ڏنو تون انءَ جو پنهنجي حوالو
سڃاڻ آهي يقيناً ٿنهنجون نالو

سنڌءِ نسبت سان دنيا ٿي سڃاڻي
بلاشڪ ڪالهه، اڄ، توڙي سڀاڻي

35 - لولو ٽيم ڪارٽون

علم جي چاهه سان مون کي نوازئـ
بُرو چاهي ڀلو مون کي ٻڌائئـ

ڪٿي تو پيئـ، ڪيئن مون کي پڙهايو
زماني جي تڪائـءَ کان بچايو

وهائي تو پسينو ڏينهن راتيون
نپائون پاڻ چئني جون حياتيون

اسان جون ڳالهڙيون سمجھي توباتيون
سموريون خواهشون هر طور جاتيون

ڪيئي انگل سڀئي پورا اسان جا
چڏيئي ڪت خواب اڻ پورا اسان جا

اهو ٿنهنجو منجماران قرب پاگر
پري دل جو چڏي خوشبوءِ سان آگر

اڃا پي ياد آ پر، مار ٿنهنجي
نه ڪائي ياد آهي ڌار ٿنهنجي

مگر سختي ڪري جيون سنوازيئـ
گهڙي ناهي تراشيئـ ۽ سڌاريئـ

تڏهن ڄاڻن ٿا ماڻهو نانءُ منهنجو
سُري مُون ۾ ٿو ليڪن هانءُ ٿنهنجو

مگر ٿون اوچتو وئين هٿ ڇڏائي
بنا ڪنهن کي ٻڌائي، موڪلائي

ويو ڄڻ اوچتو سر تان چپڙ ڪو
نه پيڙيءَ کي ملي ڪن ۾ ڪپر ڪو

وئين ٿون اوچتو بر ۾ بيهاري
پريءَ دُنيا ۾ ڏس! ڪنهن جي سهاري

الاهي اَسَ آ دُنيا ۾ بابا!
سڙن ٿا پير هي صحرا ۾ بابا!

اجا تائين ٿي توکي سار ساري
* 1 رتيديري جو رستو ٿو نهاري

خُدايا! ”منزلِ مقصود“ پايان
مان ”گل“ جي مهگَ کي ورڇيان وڌايان

شاه جو رسالو

هن سنڌ - ديس جي آ عظمت سنڌو حوالو
آ سچ جو پيامي هي "شاه جو رسالو"

جنهن کي سچو پيڻائي سنڌيءَ ۾ آ سڻايو
واڻيءَ ۽ بيت جي آ صورت سچو سڃايو

گل ٽن هزار بيتن، ٻن سئو قريبن واڻين
۾ آه جنهن سمايو ماڻهن، * 1 مڙن ۽ جائين

* 2 "كلياڻ" کان شروع ٿئي، الله جي وڏائي
* 3 "ڪنڀات" ۽ * 4 "يمن" ۾ نرم ل نبيءَ ص جي واڻي

سسئيءَ جو سُور آهي پُورن * 5 پنجن سُرن ۾
آ مورتي جي ويٺن * 6 ”گهائو“ سندن پنن ۾

* 7 ”ڪاموڏ“ ۾ آ نُوريءَ جو ذڪر ڏس! نماڻو
هر سٺ ۾ سمايل انداز * 8 عالماڻو

سُر مارئيءَ ۾ ماڙن سان چاهه مارئيءَ جو
ڏوٿين، سڳن، سنگهارن جو هرتبومتيءَ جو

ليلان جي لالچن جو قصو به آ بيانِي
مومل جا خوب ماڻا، راڻي * 9 لڪڻ نشاني

* 10 ”سورن“ ۾ آهه بيچل جو * 11 راءِ ساڻ ميلو
”سهڻي“ گهڙي ڪنن ۾ دلڙو ڪڍي ڪو * 12 پيلو

* 13 ”سارنگ“ ۾ بهاري، ٿر بر جي آ وسڻ جي
* 14 قهري ڏڪار کان پوءِ برسات جي اچڻ جي

* 15 ”سامونڊ“ ۽ * 16 ”سريءَ“ ۾ * 17 پيڙيائين جي بولي
جن لفظ لفظ ۾ آ * 18 ساگر جي تيز چولي

تيهن سُرن ۾ آهي سنسار جي سچائي
انسان دوستيءَ ۽ اُلفت، امن جي وائي

انسان جي آ عظمت جو *19 مُستند حوالو
هر ڪنهن جي لاءِ رهبر آ ”شاهه جورسالو“

- *1 = جانورن، وحشين
- *2 = سُركلياڻ
- *3 = سُرڪنڀات
- *4 = سُريمن ڪلياڻ
- *5 = پنج سُر (سُر سسئي آبري، حسيني، ديسي، ڪوهياري ۽ معدوري)
- *6 = سُر گهاڻو
- *7 = سُر ڪاموڏ
- *8 = علم وارو
- *9 = اهو لڳڻ، جيڪورائو، مومل جي شتل هوندي، سندس سيرانديءَ کان رکي، ڪاوڙجي هليو ويو هو
- *10 = سُر سورڻ
- *11 = راءِ ڏياچ (ڪاٺياواڙ جو اڳوڻو بادشاهه)
- *12 = گچو اڻ ڀڪل
- *13 = سُر سارنگ
- *14 = مُصيبت واري
- *15 = سُر سامونڊي
- *16 = سُر سيراڳ
- *17 = پيڙيون هلائيندڙ، ملاح، مهاڻا
- *18 = سُنڊ
- *19 = تصديق ٿيل، ڀڪو

★★

سچل جو ميلو

سچل جي عرس جو ماڻو نظر
درازين مان پڳس تنهن رات پارو!

لهي لاريءَ مان رائيپور کان اڳتي
ڪيئون هاءِ وي کان پنڌ ڀرتي

اچي رمضان پندرهنءَ شام ڌاري
پڳم ”صاحبڏني“ جي مان ڏواري

متل ميلو هو صوفين جو چمن ۾
”سچل سرمست“ جي سهڻي صحن ۾

41 - لولو ٽنم ڪانوي

سچل جي هو اڱڻ تي راڳ جاري
چمن ۾ چوڙف ويراڳ جاري

ڪئين هٿ ۽ ڪئين استال سُهڻا
مليا پئي جن تي ڪيئي مال سُهڻا

منائي، ريوڙيون، ڳانا، پتاشا
هئا پڻ چيڪلا، چوڙيل خاشا

سچل جي حاضري بيشڪ پري مون
عقيدت سان پنهنجي دل ڌري مون

گهڻو بازار ۾ ڪجهه پاڻ روليم
اتان ئي پوءِ ادبي ميٽر ڳوليم

وڏي پنڊال ۾ عالم اديبن
ڪيو پئي ياد سچل کي خطيبن

اُتي ڪو پيار مان اجرڪ ڏئي ويو
گلهن تي سوکڙي سُهڻي رکي ويو

لڳو مون ڏي سچل تحفو اماڻيو
ته ٿي ٿورائتو مون پي ورائيو:

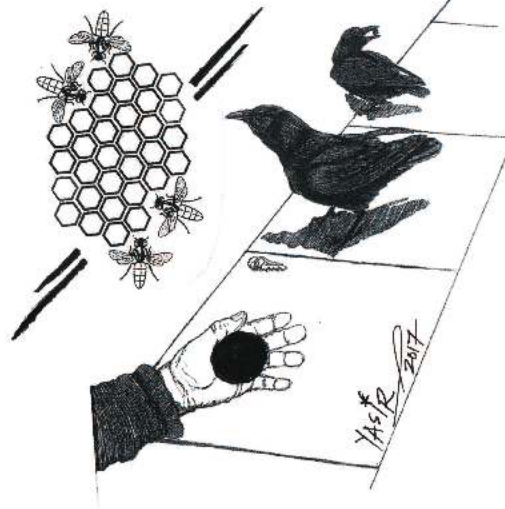

”وڻيو تحفو ڀلو اجرڪ سچل جو“
اچي ٻئي ڏينهن تي اوڍيل اڌل جو

ڪڍي چاهت مان اوڍايم اڏيءَ کي
وڻيو سو پيڻ منهنجيءَ دادليءَ کي

ڦلا ۽ ريوڙيون سڀ ۾ ورهائيم
سچل جي عرس جا ڳڻن خوب ڳايم

★

لولو ڏنم ڪانوڪي

خرچي گهريم بابي ڪان
بابي ڏنو نوٽ

نوٽ ڏنم نوري ڪي
نوري ڏني لائي

لائي ڏنم پيٽ ڪي
پيٽ ڏني بوندي

بوندي ڏنم ڏاڏي ڪي
ڏاڏي ڏنو لولو

لولو ڏٺم ڪانو ڪي
ڪانو هنئي اڪي

ڪانءُ ويو اڏري
مُون ڪي ڏٺي چڪري

ڪانگ ڪي ڊوڙيم
ڪنپ ڪاڻ ووڙيم

پتيم ڏاڍو ڪانو ڪي
لوڏو منهنجي هانو ڪي

بڙجي پيو سيڙو
اصل ۾ آيڙو

ڪيئين ڪونه ڪاڻو
په تنگو ڦاڻو

ڪڪر ۾ آتڪيو
ڏنگن ۾ ڦٽڪيو

ڪانءُ ڪئي زاري
مڪن ملهه ماري

پارڙا، اکين جا تارڙا (والدين ۽ استادن ڏانهن)

پارُ اُلفت جو انبازُ آ
پارُ جڳ جو اکين — نارُ آ

سُونهن جي وصف بس! پارُ آ
هي مُحَبَّتَ جو آثارُ آ

صبح جي ساڪ پڻ پارُ آ
جو سُڀاڻي جو معمارُ آ

ٻارُ توڙي جتي جو هجي
پل هٿان يا هتي جو هجي

ٻارُ معصوم بي ڏوهه آ
ٻارُ جي مُرڪَ ئي موهُه آ

مُسڪراهُتَ آ مذهب سندس
سُونهن فطرت جي اوتيل منجھس

ٻارُ شھڙو يا ڪو جھون ڪو
ٻارُ گورو يا ڪارو نه ڪو

ٻارُ اُجري آ دل جو ڏٺي
جنهن کي چاهتَ جي ٻولي وڻي

ٻارُ آ ڪوڙ ڪان پريرو
سچ سان فطرتاً ويجهڙو

ٻارُ آهي وڏي جو ابو
ڪو سُچائي سندس مرتبو

ٻارُ جي ذهن ۾ سچ ڪي
اچ ته پوکيون، ڪڍي ڪچ ڪي

ٻارُ هُوندو جي روشن ذهن
منجهه تعمير هُوندو مڱن

ٻار جي اڄ جي تعمير ٿئي
اڄ قومن جي تقدير ٿئي

ٻارڙا اڄ پڙهايئون سڀئي
قوم جو ڀاڱو ناهيئون سڀئي

سنڌ جي روشني ٻارڙا
عزم جي اُڀ جا تارڙا

آلان ڪُردي (دبجي ويل دانهن)

ابل! هڪڙي قهر کان ٿون بچائي
امن جا خواب اڪڙين ۾ سجائي

وتيون پئي وئين اسان کي ڏور ڪاڏي
نه بم، بارود جي هئي ٻوڙ جاڏي

جتي ها باغ، گلشن جا نظارا
جتي ماڻهو رهيا پئي امن وارا

49 - لولو ٽيم ڪارٽون

جتي ڪو گوڙ ۽ گهمسان هرگز
نه هو ڪو جنگ جو امڪان هرگز

مگر هئي راهه ان منزل جي مشڪل
تڏهن سا جوءِ ٿي هرگز نه حاصل

اچي طوفان اهڙي راهه ٿيڙي
ٻڏي اڌ رات جو خوابن جي پيڙي

جو ”انڪل ڪيپٽن“ پي ساڻ توڙيو
ٽپو ڏئي سِيرَ ۾ پيڙيءَ کي پوڙيو

بچي شايد ويو هو پاڻ هيڪل
اسان کان سمنڊ جو هو ڏور ساحل

امڙ کي ۽ اڏي * 1 ”غالب“ کي پوڙي
لهڙ خوني وئي مون کي نهوڙي

ٿڙهي ويا خواب سڀ منهنجي اکين جا
ڊهي ويا رات آڪيرا پڪين جا

رڳو ٿون وئين بچي بابا! اڪيلو
ڪڍي يادن جواڻ ڪٽ ساڻ ميلو

اچي ڪيئن * 2 ”بورڊم“ لهرن پڄايو
انهن کان ڏور جن پاليو نپايو

ڪٿي سَوَ خواب مان اسهان توهائي
سڄيءَ دنيا جي اک ۾ لٽڪ آئي

رڳو معصوم آهڪڙي گذارش
سپن جي چونه آهي امن خواهش؟

اسان چوڻا پلا هڪٻئي کي ماريون؟
نه ٿا چو امن جا پويٽ اڏاريون!

نه ٿئي ڪو جنگ جو امڪان پيهر
ٻڌي شل! پيونه ڪو ”آلان“ پيهر

* 1 = آلان جو وڏو پيءُ ”غالب“، جيڪو پوڻ ساڳئي حادثي ۾ ٻڌي فوت ٿي ويو
* 2 = ڏکڻ ٿرڪيءَ جو ”بورڊم“ نالي ساحل، جتي حادثي کان گجهه ڏينهن پوءِ
اوندو پيل معصوم آلان جو لاش مليو هو

★★

گُڏِي گُڏِيءَ جِي شادي

گهرُ کي * 1 مڙچن سان سجايئون
دل وارا سڀ دوست گهرايون
شرنائون ۽ دهل وچايئون
زردِي، پت جِي ديگ پچايئون
گهر جِي اڄ آبادي آهي
گُڏِي، گُڏِيءَ جِي شادي آهي

بابي گڏڙي * 2 لاڙئون آندي
 سونهن ۾ آهي جا هيڪاندي
 گڏڙو پڙ، ڪشمير مان آيو
 آهه نهانت منجهه سوايو
 گڏڙي ٿوري ساڍي آهي
 گڏي گڏي جي شادي آهي

ڪنوار جو ڳاڙهو سوت نرالو
 گهوت جو چمڪي ٻوت نرالو
 گڏڙيءَ رڻي تي سونهن - ستارا
 جڳ مڳ، روشن، جرڪي وارا
 گڏڙي پھري * 3 "ڪاڍي" آهي
 گڏي گڏي جي شادي آهي

گڏي گڏيءَ کي ميندي لاتي
 جمومي، هرڪو گهر جو پاتي
 ڀنلي، مٽڪو ٿالھ وڃائي
 جنهن کي جيئن وڻي، سو ڳائي
 هر ڪنهن کي آزادي آهي
 گڏي گڏي جي شادي آهي

چوئاسي چوئول چڱن ۾
 جوڙي آ انمول لکن ۾
 آه گڏو پي خاص گمڻن ۾
 بانڪو آ بي باڪ سون ۾
 گڏي پڻ شهزادي آهي
 گڏي گڏي جي شادي آهي

- * 1 = اليڪٽرڪ (بجليءَ واري) ڊيڪوريشن جي، بلبن جي جمال، جنهن سان شاديءَ ۾ بين خوشيءَ جي موقعن تي گهر جي ماڙي سينگاري آهي. جنهن کي سنڌي گهرن ۾ عام بوليءَ ۾ ”مرچ“ چئبو آهي.
- * 2 = لاڙمان (سنڌ جي هيٺاهين علائقي مان، جنهن ۾ بدين ۽ نئون ضلعو اچي وڃن ٿا)
- * 3 = کاڌيءَ جو ڪپڙو، جيڪو هونءَ ته سنڌ جي مختلف ڀاڱن ۾ ٺهي ٿو پر هالا ۾ نهندڙ کاڌي ملڪان ملڪ مشهور آهي

★

چنڊَ کي بخار

پوڳ هن کي مَور سمجھي ڪونہ ٻارا
رات کان آ چنڊَ کي ٿي پيو بخار

غور سان هُس سَچَ گھُورِيو ڪلھ منجھنڊ
تنهن گھڙيءَ کان بولتي ٿس يارَ بند

جسم ۾ ڏڪڻي، اڪيون ڳاڙهيون صفا
ڪالھ کان اُٿي ڪئي ٿس ڏھ دفعا

لڱ ٿڙ ٿڙ ۽ گرم تانڊي جيان
رنگ متجن تا سندس سانڊي جيان

ٿا پگهر هڪڙا لهن، پيا ٿا چڙهن
سڀ ستارا ٿا سندس حالت ڏسن

وات مان نڪرنس ٿا پل پل بُوخارَ
اُپ تي پي ڏس ته ڦهليل هن غُبارَ

اهڙي گرهڻ ۾ به حالت ڪانه ٿيس
سج جي ڪرڙي نظر گهائي ڇڏيس

سڀ گتيون، تارا، پریشانيءَ وتل
چنڊ جي تڪليف تي آهن ڀڏل

تن ڏينهن جي بعد لهندس هي بُوخار
پوءِ ٿيندو حال هن جو سازگار

چنڊ سُومر تائين آ آرام ۾
هيءَ خبر پهتي آ خاص ۽ عام ۾

□

★★

ڪتابن سان قُرب

ڪتاب آ علم، ڏاهپ جو خزانو
ڪتاب آهن فڪر جو ڪارخانو

ڪتابن سان وڏي سوچڻ جي طاقت
ڪتابن سان ٿا ڄاڻئون صداقت

ڪتابن ۾ هزارين حرف جاڳن
فڪر وارا نڪورا طرف جاڳن

ڪتابن سان ملي من ڪي اُجالو
کُلي زنگيل دلين جو طاق، تالو

57 - لولو ٽنم ڪانوي

ڪتابن ۾ ڪئين هن رازَ قابو
سوين دؤرن سندا اندازَ قابو

ڪتابن ۾ صداقت جا فسانا
ڪتابن ۾ ڪئين اوريلَ زمانا

ڪتابن سان ئي الهام آيو
سچو پرورَ سندو پيغام آيو

ڪتاب آهن ڪئين رازن جي چاڀي
ڪتابن کان مٿي ڏس! ڳالهه ڪا ٻي؟

اڪين تان ڏنڌ ڪي ڌوئي صفا ڪرا
ڪتابن سان غلط فهميون دفع ڪرا

ڪتابن سان مَحَبَّت ڪي وڌائون
پري ڏسندڙ نظر، ڏاهپ ڪمائون

★★

روشن مُستقبل

اسان ئي سُڀاڻي جا پڳدار آهيون
سُلچڻا اسين سنڌ جا ٻار آهيون

اسان مُور نفرت ڪرڻ ڪونه ڄاڻئون
اسان ماڻهپي واري عظمت سڃاڻئون

اسان اٺن جي ديس تي جو ڄمياسين
سڄيءَ پيار انسانيت سان ڪنداسين

اسان کي ملي پاڇهه جي آهه ٻولي
ڏني ماءُ آهي صداقت جي ٻولي

نه ڪوئي نسل، رنگ، مذهب جو جھيڙو
اسان مٿور ڄاڻئون نه ڪوئي بڪيڙو

اسان آفيت امن جا گيت ڳايئون
زماني ۾ سڀ ۾ محبت ورهائون

اسان علم جي جوت جرڪي ڄاڻي
ڇڏينداسين اوندھ جهل جي مٽائي

ضرورت مند جي به واھر ڪنداسين
زماني جي دل ۾ سدا ڌڙڪنداسين

ڪنداسين سدا سنڌ جونانءُ اُچو
مصيبت ۽ مُشڪل ۾ پي هانءُ اُچو

اسين وقت ايندڙ جا مالڪ سگھارا!
اسان لاءِ ڪلندا سدا سوپ – چارا

★★

احمد جي اسڪوٽي

خُوب مزي جي ۽ موچاري
اسڪوٽيءَ جي سُواري پياري

چاچي جا لاهور مان آندي
ناھ گمڙي پي هاڻي واندي

ساري گمر ۾ آءُ هلايان
پاڻ کي اُپ ۾ چڙ مان پانيان

61 - لولو ٽيم ڪارٽون

هڪڙو پير رکي سوارِيءَ تي
سهڻيءَ پڻ ڦيٿن واريءَ تي

پيو ٿو ڌرتيءَ تي گسڪايان
اسڪوٽي ٿو ائين هلايان

وات سان ”پان... پان...“ آءُ گيان ٿو
اڳڻ، ورائڊي منجهه ڦران ٿو

پاڙي ۾ پڻ ۾ چڪر منهنجا
وڻ ۽ پت کي تڪر منهنجا

جائن گڙي تي اسڪوٽي
رنگ جي ڪاري ۽ بسڪوٽي

واءُ اُتان گڙي ٿو چڻ ڪو
شهزادو اُڏري ٿو چڻ ڪو

پاڙي وارا سنگتي منهنجا
مُون سان گڏ منجهه مستي منهنجا

عامر ۽ عرفان هري چنڊ
نومي، سوڍو رام سري چنڊ

سڀني کي هيءَ پياري آهي
سڀ جو رڻشو جاري آهي

تڪجي پيو هان هاڻي يارو!
راند جو ٿي ويو پورو وارو

آهي ڪم اسڪول جو ڪرڻو
علم سان آهي دامن ڀرڻو

راند سان گڏ تعليم ضروري
ڳالهه ٻنهي جي ڪرڻي پوري

بيھاري اسڪوٽي هاڻي
نچيو ٽپيو وري سڀاڻي

★★

علم عرشين پڄائي

علم جو چاهُ عرشن تي پڄائي
علم انسانيت جو دڳُ وٺائي

علم بيشڪ حقيقت جي ڌري آ
علم جو مرتبو پيغمبري آ

علم سان جانورُ انسان ٿي ٿو
علم سان سوجهرو منَ جو وڌي ٿو

علم اونداهه ۾ اُجرو ٿور آهي
علم بن هر ڪوئي معذور آهي

علم هر مرد، عورت لاء ضروري
علم سان هر گمي دنيا جي پوري

علم تو شخصيت سُودي سنواري
علم انسان جو جيون اُجاري

نوازي علم ڏاهپ - سوجمري سان
وڙهي سگمجي تو هر هڪ ڏوجمري سان

علم ڏي هوش، همت، خوب طاقت
علم تو ذهن کي ارپي ذهانت

علم سان ماڻهپي جو مانُ ڄاڻو
علم آڌار رشتن کي سُڃاڻو

علم تو بُردباريءَ جو سبق ڏي
تو نوڙت، انڪساري بي ڌڙڪ ڏي

علم جو ونڊُ هر ڪنهن سان ورهائون
علم جي اهميت سڀ کي ٻڌائون

اگر آهيون پڙهيل، ٻين کي پڙهائون
ڏيئي مان ٻيو ڏيئيو جرڪي جلايئون

علم جي سوجمري جا رنگ برسن
سدا پيا سنڌ تي سارنگ برسن

★★

مُنهنجو پسنديدو سبجڪٽ

مُنهنجو نالو ”مريم“ آهي
 مون کي ”انگلس“ وڻندي آهي
 * 1 ”ليس“ سارا * 2 ”تيس“ گرامر
 سڀني سان آ شوق سراسر
 مون کي مس آ سيڪاريندي
 ڳالهائي پڻ ڏيڪاريندي
 * 3 ”پيسو... ايڪٽو“ ۽ * 4 ”ٽيريشن“
 * 5 ”پرسِي“، * 6 ”سمري“ * 7 ”پنڪچوئيشن“

سپ گجھ مُون کي سِڪڻو آهي
پنهنجو پاڻ به لڪڻو آهي
ايندو هڪڙو ڏينهن، جو فر فر
گالهائينديس انگلش هر هر

منهنجو نالو ”عامر“ آهي
”سائنس“ مُون کي وڻندي آهي
جانورن، جيتن جون گالهيون
گاهن ۽ ٻوٽن جون گالهيون
مُون ۾ دلچسپي جاڳائين
دنيا جا ٿيون راز ٻڌائين
اُپ جا گتيون، چند ستارا
*8”شمسي آڪهه“ جا سيارا
سپ تا مُون کي موهن ڏاڍو
مُون ۾ جاڳائين تا *9 ڪاڍو

*10 ايڊيسن، *11 البيروني جيان
مان پي ٿيندس *12 موجد، ڏسجان!

منهنجو نالو آه ”مناهل“
منهنجي آ تاريخ سان هيءَ دل
جنگيون ۽ قومن جا قصا
جيڪي هن ماضيءَ جا حصا

ڪير ڪٿي ڪهڙي سن ڄائو
 ڪير آ پنهنجو ڪير پرائو
 ڪير هو ظالم، ڪير هو عادل
 ڪير هو قبضي ڳير ۽ قاتل
 حاڪم ۽ محڪوم سندنو پي
 سڀ جو ڏي تاريخ پتو ٿي
 مان به وڏي ٿي * 13 مؤرخ ٿينديس
 اُجرو سچ تاريخ ڪي ڏينديس

منهنجو نالو آهي ”ارشاد“
 * 14 مئٽ وڻي ٿي مون ڪي بي حد
 * 15 ”الجبرا“ ۽ * 16 ”ترگنامينٽري“
 * 17 ”ارٿوميٽڪ“ ۽ ”جاميٽري“
 ساديءَ ڪٽ ۽ جوڙ کان ويندي
 انگن جي پٽ، چوڙ کان ويندي
 آه حسابن سان دل منهنجي
 رياضي آهي منزل منهنجي
 انگ وڻن ٿا بي حد سارا
 ونڊ ۽ ضرب ۽ ليڪي وارا
 آءُ به هڪ ڏينهن ڪيپ ڪٽيندس
 ماهر * 18 ”رياضي دان“ مان ٿيندس

- * 1 = سبق
- * 2 = زمان (ماضي، حال ۽ مستقبل)
- * 3 = انگريزي جملن جي بناوت جا ٻه انداز - ”پيسو“ ۽ ”ايڪٽو“
Passive & Active
- * 4 = سڌو ۽ اڻ سڌو ڪلام (ڊائريڪٽ ۽ ان ڊائريڪٽ نيريٽن)
Direct & Indirect Narration
- * 5 = ڪنهن به ڊگهي بيان جو حاصل مطلب يا تڻ ڪيڏ جو عمل - پرسي
- * 6 = ڊگهي بيان جو ننڍو خلاصو
- * 7 = ڪنهن به بيان ۾ ڪا ما ۽ فل (اڌ ڊم ۽ پوري ڊم) استاپ ڏيڻ جو عمل
(پنڪچيوٽيشن)
- * 8 = نظام شمسي (سج ۽ ان جي 8 گرهن جو ڪٽنب)
- * 9 = خواهش، چاهه، تمنا، لاڙو
- * 10 = ماضيءَ جو عظيم امريڪي سائنسدان - ٿامس ايڊيسن
- * 11 = هڪ مسلمان سائنسدان - البيروني
- * 12 = ايجاد ڪندڙ
- * 13 = تاريخدان، تاريخ لکندڙ
- * 14 = رياضي (حسابن جو علم)
- * 15 = ”آلجبرا“ (رياضيءَ جي هڪ شاخ)
- * 16 = ”ٽرگنامينٽري“ (رياضيءَ جي هڪ شاخ)
- * 17 = ”آرٿ ميٽڪ“ (رياضيءَ جي هڪ شاخ)
- * 18 = رياضيءَ (حسابن جي علم) جو ماهر

★★

گُوئي جي عيَاشِي

گُوئو ڪالهه برسات ۾ پَر چڙهي
روانو ٿيو هيڪلو شهر ڏي

سياري جي بارش، هوا ٿڌڻي
مگر هُئي گُئي ڪي به مَسِي چڙهي

چڙهي بس ڪڍي هُو روانو ٿيو
اچانڪ هُو تازو توانو ٿيو

هلي هوڏ مان، نازِ نخري منجھان
لنگھيو ٿي لڏي عين بازار مان

گھڙي سيءَ سببان ٿيس پڻ رُڪام
گڏو گڏ ٿيس ڪنگھه ڪڙڪو مُدام

مگر مُوڊ ۾ هو صفا بي ڊپو
نه ڳڻتي، نه اُڪونه ٿي فڪر ڪو

مليس وات تي بيا به ڪوئا ته جام
مگر لئي منجھان ڪونه ڪيئين ٿي سلام

سندس ان تڪڙر جو هڪڙو سبب
اُهو خاص هو ڏينهن آچر عجب

اُهو خاص آچر هُيو سال جو
پلين جي هُيو ڏينهن هڙتال جو

پليون پنهنجي شرطن مچائڻ ڪري
هيون احتجاجاً ڪو هڙتال تي

تڏهن جان جو خوف لاهي صفا
ڪوئي پئي ڪيا گشت ايئن شهر جا

گھمِي عيش سان شام واپس ٿيو
لڳو پاڻ کي پي صفا هلڪڙو

زمانِي کان پوڻي ڊپوڻي گھميو
تڏهن هُو خوشيءَ ۾ به ماڀيون نه ٿيو

نه هَس ياد سردي نه پنهنجو زُڪام
ڪري سير سؤلو شهر جو تمام

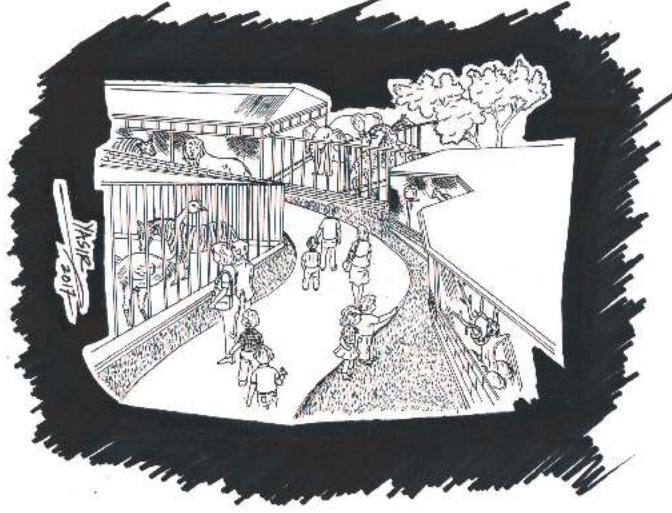
اچي ٻَر ۾ واپس ٿيو شام جو
ٿيس وقت ويجهو جو آرام جو

سُتو اهڙي آرام سان مُحترم
سيئي سُور جيون جا ٿي ويس ختم

سچي رات بارش به هلندي رهي
مگر عيش جي ننڊ گُوئي ڪئي

□

★★

چڙيا گهر جو سيرُ

چڙيا گهر جو سيرُ ڪيو ڪله
چڙيا گهر جو سيرُ...

شينهن، ببر ۽ چيتو چيهو
بلبل، ڪوئل، مور، پپيهو
هرڙي، ڦاڙهو ڳوهه ۽ سانڍو
هر ڪنهن جو آڌار مٿانڍو
ڌار اکيون ۽ پيرُ...
ڪيو ڪله چڙيا گهر جو سيرُ...

گيندِي جو هو پڇرو خالي
بَنمانس جي چالِ مِوالي
لُڌِي جي آ چمڙي آلي
نور ۽ نانگ جي ويڙهه نرالي
جن جو ازلي ويڙو...
ڪيو ڪله چڙيا گهر جو سير...

خچر، ڪوتي جو آ سآلو
بانڊر، گوريلا مَتوالو
اُڻ پڪيءَ جي ڊيگهه ڳچيءَ جي
هوريان هوريان چال ڪميءَ جي
سُست ڪڙي جا پير...
ڪيو ڪله چڙيا گهر جو سير...

مور کان ڪيڏو نانگ ڊچي ٿو
ڏسندي ڪوهين ڏور پڇي ٿو
گُوڻو آ خوراڪ پليءَ جي
مچي خود خوراڪ مچيءَ جي
آه نه ڪنهن جو ڪير...
ڪيو ڪله چڙيا گهر جو سير...

ٲنهنجا سو جنسار ڏسون ٿا
قسمين قسمين رنگ پسون ٿا
حيرت مان حيران ٿيون ٿا
توڪان بس الله! گهرون ٿا
ساري جڳ جو خير...
ڪيو ڪله چڙيا گهر جو سير...

★★

* ويهڪڙو

هي آ منهنجو ويهڪڙو
 ويهاريو جنهن مون تڪڙو

منهنجي پهرين ڪرسيءَ هي
 جنهن تي پهرين ٽيڪ رکي

ليٽڻ کان پوءِ ويهڻ — ڏس
 هوش سنڀالڻ وارو گس

مون کي آهي ان ڏسيو
 ويٺي سارو گهر ڀسيو

نڪر جي هيءَ ويهڻ — جاءِ
امڙ کي منهنجي دلجاءِ

ويهاري سڀ ڪم ڪري
رنڌڻي ڏي پڻ ڏيان ڌري

مون کي پيارو آهي هي
تيڪ، سهارو آهي هي

ويهڻ جيئن سڪي وٺندس
۽ پوءِ پاڻ بيهي سگهندس

پوءِ مان تڪڙو پنڌ ڪندس
گهمندس، گهمندس ۽ ڳمندس

آهي جيون حرڪت يارا
ويهڻ جي هت ڪانهي ڪار

*چاچا ڊاڪٽر خليل الله شيخ جي پوئن رفيع الله ۽ رفعت الله جي
ويهڪڙي کي ڏسي، متاثر ٿي، لکيل

**

عينِي، سوٺو ۽ زِينِي

عينِي مُنهنجنونالو آهي
مُنهنجي ڪن ۾ والو آهي

والا آهن بابا آندا
مُون ڪي وٺندا هن هيڪاندا

سوٺو مُنهنجو پاءُ آ پيارو
سڀني ٻارن ۾ موچارو

ٿورو مُوڊي، ٿورو ڪلڻو
ٿورو خوش خوش، ٿورو رُسڻو

مُونِ ڪان هڪڙو سالُ ننڍو آ
ڏاهپ ۾ پڻ ڪوبه وڏو آ

ڏاڏيءَ جو هُو پيارو آهي
سڀ جي اک جو تارو آهي

هن سان ملڻو هيءَ آ زيني
سيڙهي هيءَ ”سِستَر آف عيني“

تافين جي شوقين اصل ڪان
ڪينڊيون آهي ماما گل ڪان

ماني گهٽ گهٽ ٿي هيءَ ڪائي
تافين تي بس مارو آهي

ننڍڙي نازن نخرن واري
بابا ڪي آ سڀ کان پياري

بابا ڪي پلُ ڏور نه سهندي
هردم هرپل پڻ ساڻ آ رهندي

ساري گهر جا پاتي پانئن
چاهه منجهان ٿا سڀ فرمائين

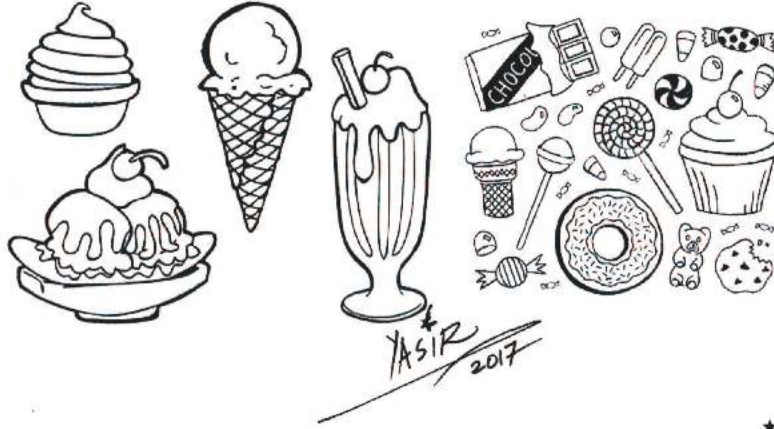

زِينِي سِي جِي رَاطِي آهي
شَهزادي هيءَ سِياڻِي آهي

جيئن مُنهنجا سوڻو زِينِي
آه دُعاگو هر پَل عِينِي

جيئن سِي جا پائِر پِينر
شال وسي هر آڪهه هر گهر

★★

منائي نگر

سڄو ڏيھ جي چاڪليٽي هُجي
جليبين جي پوري ڪميٽي هُجي

وڻن تي ڦٽن تافيون ڦل جيان
دريائن ۾ جوسز هُجن جل جيان

هُجن باغ ۾ پٺ مَلائيءَ جا گُل
وليئن ۾ هُجن ڪنڊ پڳڙا، نَقَل

ڪري اُپ مان روز آئس ڪريم
هُجان مان ”برائونين“ جي وچ ۾ مُقيم

هَوائَن سان اُڏري اچن لالِي پاپ
هُجن مُفت جا هر شهر ۾ ڪي شاپ

مِلن مُفت ۾ شل! منائِيءَ جا مڻ
هُجن بي تحاشه هي ماڪيون مڪڻ

ڏٺي روز تِيچر اسان ڪي سِيُون
مِلن روز ”ڊونت“ ۽ ”برفيُون“ پِيُون

نظر جنهن طرف تئي، منائِي هُجي
منائِي – نگر ڏيهُه جائي هُجي

نظر آڪاش کان اڳتي

بظاهر مان ڀلي ڀالڪڙ...
ننڍو معصوم هان بي شڪ...
مگر منهنجي ارادن جي...
نظر آڪاش کان اڳتي...
ڪنن ڪيلاش کان اڳتي...

83 - لولو ٽيم ڪانوي

انوڪو عزم نيٽن ۾
پلي اڄ پنهنجي سڀڻن ۾...
چڙهي سڀ علم جا ڏاڪا...
جڏهن پڙ پنهنجا ڪولي پو
اُتم پرواز ساهيان مان...
نئين تاريخ ٺاهيان مان...

جڏهن هن ديس تي ڏاهپ - ڏڪر
پنهنجا قدم ڪوڙي..
ته ان جا پير ڏاهيان مان...
بڏايان کيس، چاهيان مان...
نه منهنجي عزم جو ڪاڻو
نه منهنجي هوش همت جو...
نه منهنجي اجتماعي انتهائي، جوش طاقت جو...
پلي بالڪ ننڍو اڄ جو
مگر هن ولولي جي آ...
نظر ڏس! آسمانن ۾...
زمانن ۾ جهانن ۾...

اڪين ۾ علم جا ڏيئا جلاني روشني ورچيان
پري آ زندگي جن کان، انهن ۾ زندگي ورچيان...
بڻي هيٺن جو هڏو ڪي، سڀن ۾ مان خوشي ورچيان...

نڳيءَ جا ناھ ڊاھيان مان...
دلين جا تڪ لاهيان مان...
پلي ننيڙو وجود آهي، مگر
منهنجي نگاهن جي اچل آ پ اچي ۾..
مان هن بي حس زماني جو.
طريقو طور بدليندس...
مان پورو دؤر بدليندس

ڪي ورهه ٻوڏ تازَ جي مُشڪل
۽ ڪڏهن تئڻي ڏُڪارَ جي مُشڪل

ڪجهه ورهه ٿو الاهي آب اچي
ڪجهه ورهه خُشڪ ٿو عذاب اچي

سال ڪي خُوب مينهن ٿو برسي
۽ ڪڏهن پَٽُ آب لاءِ ترسي

هيءَ ماحولَ جي خرابي آ
تنهن ڪري روزِ رُت عذابِ آ

هيءَ سڄي موسمي آ سرگرمي
جنهن ڪري روزِ ٿي وڏي گرمي

ڪوئلو تيل، گئس ساڙيون ٿا
پنهنجي ماحولَ کي بگاڙيون ٿا

پاڻ وڻ پي نه ٿا صفا پوکيون
ڏوهه ٻئي ڪنهن کي چوپيلا ڪوڏيون؟

پنهنجي ماحولَ کي ڪري گدلو
پاڻ ڪنهن کان پيا وٺون بدلو؟

پنهنجو گهر آ زمين - چائون جي
پنهنجي ڪردار ڪي سڃاڻون جي

جيترو ٿي سگهي ته وڻ پوکيون
گهر بچائڻ سنڌا * 1 پھڻ پوکيون

جيئن ڌرتي بچي پوي پنهنجي
* 2 ڀرتوي سونهن ٿي پوي پنهنجي

پنهنجي ايندڙ نسل ڪي ڏيون سوئي
پنهنجي ڌرتيءَ جو منهن صفا ڌوئي

سبز پوشاڪ ڪيس پارائون
پنهنجو گهر هيءَ زمين مهڪائون

شل سلامت هجي امڙ ڌرتي
صاف آب و هوا سان گڏ سرتي

* 1 پھڻ بچائڻ ارادو ڪرڻ. قصد ڪرڻ. صلاح ڪرڻ

* 2 ڌرتي، زمين

★★

روز سوچيان... .

روز مان سوچيان ٿي ويهي شام جو
وقت ڪهڙو سمنڊ جي آرام جو؟

چون ته ٿو هي سڄُ موڪل تي وڃي؟
پنهنجي عادت چونهڻو آخر پڙجي؟

لودشيدنگ چند جي چوٽي نه ٿي؟
چو هي چاندوڪي پلا گهٽجي نه ٿي؟

سڄُ کاتي ٿو سُمهي پئي رات جو؟
ڪيئن پڪي جاڳن ٿا سڀ پريات جو؟

89 - لوتنم سانواري

چو ڪڪڙ تو پانگ ڏٺي آڏي اُٿي؟
ڪيئن ڪُتو جاڳي تو ڌارين کي ڏسي؟

پاڻ ۾ هي ڇو نه تارا وڙهن؟
ڇو نه ٿا هي تم ڪندي آخر ٿڪن؟

ڪير جو ڇو مينهن برسي ڪونه ٿو؟
ڇو سدا سيارو هي ترسي ڪونه ٿو؟

ڇو نه ٿو نلگي منجهان شربت اچي؟
اُس تي پاڇي نه ٿي چالءِ پڇي!

سمند ۾ سڄُ ڪيئن ٻڏي آرام سان
پولڙو وڻ تي لڏي ٿو لام سان

ڇو نه ٿي ڪرڙي ڪري ديوار تان؟
۽ ڪول ترڪي نه ٿي چو تار تان؟

سوال مان اهڙا ڀلا ڪنهن کان گيان؟
دل ئي دل ۾ مان ته بس حيران هان

□

★★

مِڪي مائوس ان لائڪاڻو

سڄي * 1 ”ڏڙيءَ“ جي آخر خاڪ چاڻي
* 2 ”مِڪي مائوس“ پهتو لائڪاڻي

”مِڪيءَ“ سان گڏ هئي جوڻهنس * 3 ”مِني“ پي
ڏنو حيرت مان هرڪنهن کي پنهي پي

لڻا جيئن ڪوچ مان * 4 ”استان“ تي هو
چڙهيا ماڻهن جي تيئن ئي ڏيان تي هو

91 - لولو ٽيم ڪارٽون

مڙي ويوميرُ ڏسندي ئي ”مڪيءَ“ کي
هنئي ڪڪ ڪن تر پنهنجي * 5 ”چنگ چيءَ“ کي

ڪيئون آفر: ”ڪيئون سان سوارِي“
نه ٿيندي ڪين ڪائي مور خوارِي..

* 6 ڪلينر، ڊرائيور، بس جا مسافر
اچي، ٿي ويا ڪنا، * 7 ڇتجن ڪٿي تر

چڙهي چنگچيءَ تي آخر ٿيا روانا
”مڪي“ سان گڏ ”مني“ ٻڌندي دوگانا

گھميا هو * 8 ”چانڊڪا ڪاليج“، * 9 ”سڪ پل“
گھتيون، رستا، محلا، ماڳ پڻ گل

لنگهي * 10 ”لاهورين“ مان شام ڌاري
ڀڳا ٻئي * 11 ”رائيس ڪينالين“ ڪناري

ڪيئون * 12 ”سانگيءَ“ جي چوڪي چانهه آرڊر
اها پي، پو گھميا ٻئي * 13 ”روڊ بندر“

وٺي پو روڊ سڙو * 14 ”باقراڻي“
* 15 ”آتا“ جي ”ٿرڪ“ تاور شام تائي

اچي *16 "گمنتيءَ جي ڦاٽڪَ" کان لنگهي ويا
*17 "سول"، *18 "وي آءِ پيءَ" جي اوڻ ڏٺي ويا

*19 "تجر جو باغ" ۽ *20 "سوئيڪارنو" پڻ
۽ گلشن *21 "گيان" هي *22 اسپارڪو" پڻ

گھميا "رشم ڳلي"، *23 "بازار شاهي"
تيا پوءِ *24 "بينڪ اسڪوائر" جا راهي

*25 "ڙٽي پاڙو" ۽ *26 "گرمان باغ"، *27 "رائل"
*28 "قلو پٿر"، هي *29 "جيلس"، *30 "روڊ جاڙل"

هي *31 "ڪينيڊي"، *32 "بھاري شاھ" ڀرتئون
اچي پوءِ *33 "گھاڙ واھي" راه ورتئون

هُو *34 "اسٽيشن" گھمي بيحد ٿڪا جيئن
*35 "کھاوڙ" جي اچي هوٽل ڀڳا تيئن

جتي کاڌو انهن *36 "آني جو ڦيمو"
وجھي تنهن ۾ مصالحن ساڻ ليمو

هتي پڻ ميٽر ماڻهن جو مچي ويو
گڏائڻ سيلفيون هرڪو اچي ويو

چڏي سڀ * 37 “مانڊڻيون“، هوٽل به پهتا
سڄا، سياڻا، پڙهيل، پاڳل به پهتا

ڪڍايون ٿي ”مڪيءَ“ سان سيلفيون ٽن
وتا آتوگرافي نوت پي ڪن

سڀن سان مُرڪندي ملندا رهيا ٻئي
خوشيءَ ۽ هيچ مان ڪلندا رهيا ٻئي

هي ”ڊزنيءَ“ جا مُسافر لاڙڪاڻي
ٽڪي اڃ رات پوءِ ويندا سُڀاڻي

* 38 گهميئون، جو هو وٽن ڀرپور ناڻو
وڻيو بي حد ٻنهي ڪي لاڙڪاڻو

پيارا ٻارو!

اچو ته هن نظر ۾ شامل ڪجهه نون لفظن جي معنيٰ ۽ ڪن جي سمجهاڻي سمجهئون، ته
جيئن نظر ۾ ٻڌايل هر ڳالهه سڀني کي سمجهه ۾ اچي.

* 1 = ڊزني لينڊ، آمريڪي رياست ڪيليفورنيا ۾ قائم آها ڪارٽون نگري ۽ ٽيم پارڪ
آهي، جنهن ۾ دنيا جا مشهور ترين ڪارٽون ڪردار سنوان سڌا عوام آڏو پنهنجي فن جو
مظاهرو ڪن ٿا (مختلف اداڪار سندس شبيهه جا پوش پائي فن جو مظاهرو ڪن ٿا). هيءَ
ڪارٽون فلم نگري، ”والت ڊزنيءَ“ (1901 ع. 1966 ع) نالي ڪارٽونن جي خالق، اداڪار
۽ صداڪار قائم ڪئي، جيڪو مشهور ڪارٽون ڪردار ”مڪي ماٿوس“ جو پڻ خالق هو ۽

- پنهنجي جيئري هجڻ تائين مڪيءَ جي فلمن ۾ سندس ئي آواز فلماجن جو رهيو.
- 2 = دنيا جو مشهور ڪارٽون ڪردار، ”مڪي ماٿوس“ (جيڪو هڪ ڪوئي جو ڪردار آهي)
- 3 = ”مڪي ماٿوس“ جي زال جو ڪردار، ”مني ماٿوس“
- 4 = ”بس اسٽاپ“ (بس جي پيهڻ واريءَ جاءِ کي اتر سنڌ ۾ عام ماڻهو بگاڙيل لفظ طور ”استان“ چوندا آهن.)
- 5 = ڇهن ماڻهن کي ڊوئينڊز (ڪئندڙ) چين جو ٺهيل اٽورڪشا، جنهن کي ”ڇنگ چي“ چون ٿا
- 6 = گاڏين جي صفائي ڪندڙ ماڻهو
- 7 = سنڌيءَ جو مشهور پهاڪو: ”تيز چتن جي جاءِ ناهي“ (اهو تڏهن استعمال ڪيو آهي، جڏهن ماڻهن جي تمام گهڻي رَش هجي ۽ پير رکڻ جي به جاءِ نه هجي)
- 8 = چانڊڪا ميڊيڪل ڪاليج (جيڪو هاڻي ميڊيڪل يونيورسٽي بڻجي چڪو آهي)
- 9 = بنا پاڻيءَ واري اها ڀل، جيڪا اسٽيڊيم ڀرسان گذري ٿي، جنهن جي مٿان ريل گذرندي آهي
- 10 = لاهوري محلو
- 11 = رائييس ڪئنال، جيڪو سکر بئراج (لايد بئراج) مان سنڌوءَ جي ساڄي پاسي، اتر سنڌ جي سارين جي پيداوار وارن ضلعن کي سيراڀ ڪرڻ لاءِ نڪري ٿو ۽ لاڙڪاڻي شهر جي بلڪل وچ مان گذري ٿو
- 12 = رائييس ڪئنال ڪناري قائم ”سانگي هٽل“، جنهن جي ذاتي دار چانهه سڄي لاڙڪاڻي ۾ مشهور آهي
- 13 = ”ڪمال اتا ٿرڪ ٽاور“، جيڪو شهيد ذوالفقار علي ڀٽي صاحب، ٿرڪيءَ جي بانيءَ ”مصطفيٰ ڪمال اتا ٿرڪ“ (1881ع-1938ع) کي خراج پيش ڪرڻ لاءِ، سندس ياد ۾ تعمير ڪرايو.
- 14 = بندر روڊ
- 15 = باقراڻي روڊ (باقراڻي نالي ڳوٺ ويندڙ روڊ، اهو ئي روڊ اڳتي ”مهين جي ڌڙي“ تائين وڃي ٿو)
- 16 = گمٽي ڦاٽڪ
- 17 = سيول اسپتال
- 18 = وي آءِ پي روڊ، جيڪو ڪنهن دؤر ۾ لاڙڪاڻي جو بهترين روڊ سمجهيو ويندو هو

- 19* = ”تجر باغ“ (جنهن جو گذريل ڪئين سالن کان نالو مٽائي، ”جناح باغ“ رکيو ويو آهي)
- 20* = ”سُوڪارنو ميموريل“ (جيڪو شهيد ذوالفقار علي ڀٽي، انڊونيشيا جي پهرين صدر ”سُوڪارنو“ (1901ع-1970ع) جي نسبت سان تعمير ڪرايو هو، جيڪو ڀٽي صاحب جي گهر ”المُرْتَضِي“ جي سامهون واري چؤڪ تي تعمير ٿيل آهي)
- 21* = ”گيان باغ“ (جنهن جو نالو مٽائي گذريل ڪئين سالن کان، ”ذوالفقار باغ“ رکيو ويو آهي)
- 22* = لينار ڪينسر اسپتال
- 23* = شاهي بازار
- 24* = اهو چؤڪ جتي ڪيترين ئي بئنڪن جون زونل شاخون موجود آهن. هن چؤڪ کي ”بينڪ اسڪوائر“ چئجي ٿو
- 25* = ڌڙي مَحَلُو
- 26* = ڪرمان باغ پاڙو
- 27* = رائل روڊ، جنهن تي ڪنهن دور ۾ ”رائل سنيما“ قائم هئي، جنهن کي هاڻي ڊاهي، ”رائل شاپنگ سينٽر“ ۽ ”رائل هوٽل“ ٺاهيا ويا آهن
- 28* = قلوبطره سنيما
- 29* = جيلس بازار
- 30* = جاڙل شاهه روڊ (جنهن تي ”جاڙل شاهه“ نالي بزرگ جي مزار واقع آهي)
- 31* = ڪينيڊي مارڪيٽ
- 32* = ڪلهوڙن جي جرنيل ”شاهه بهاري“ جو مقبرو، جنهن جي باري ۾ مشهور آهي ته هن جيتريون جنگيون وڙهيون، سڀ ڪٿيون هي مقبرو لاڙڪاڻي ۾ گهاڙواھ ڀرسان واقع آهي، جنهن تي تازو اشتياق انصاريءَ جي نگرانيءَ ۾ ”اي ايف ٽي“ پاران مرمتي ڪم ٿيو آهي.
- 33* = گهاڙواھ
- 34* = لاڙڪاڻو ريلوي اسٽيشن
- 35* = اسٽيشن روڊ تي، ريلوي اسٽيشن ۽ ٽيڪسي اسٽينڊ جي سامهون واقع ”گهاوڙ هوٽل“، جتي هر وقت گراهڪن جي رش رهي ٿي
- 36* = ”آني جو ڦيمو“ (انڊو ڦيمو) ”گهاوڙ جي هوٽل“ جي مشهور ۽ لذت بخش آهي
- 37* = پان جون ڪڪڙيون
- 38* = سنڌيءَ جي مشهور چوڻي ”مُجھي نائو، ته گھر لاڙڪاڻو“

★★

ڊينگو ڊيري

ڪنهي پئي گڙڪبيٽي ڪالهه ڪياري
پئي ڪلندي ڪري چاهي جي چاري

مچر جو مک سان مڱو مبارڪا!
گراڙيءَ ڪئل توپيو گنوار جونگ

وڃي تو سڄ موكل تي مهينو
نري ويندو صفا ڌرتيءَ جو سينو

پليءَ جو شوق مان شهپر چنڊايا
پتنگي پيار مان سڀ پر پتايا

97 - لولو ٽيم ڪانوي

ڪٻوٽرَ ڪانگَ ڪي ڪئي ڪتڪتائي
گُميءَ، سيهڙ ڪي سُهڙي تل ٻڌائي

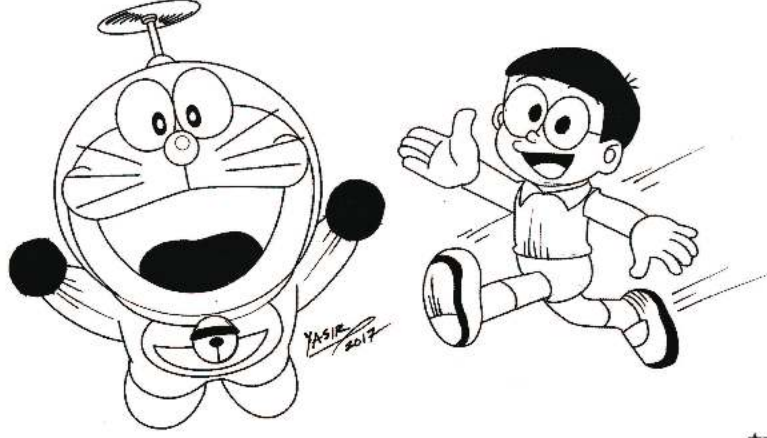
گرايو سِيرُ هرڙيءَ، ڪينگروءَ ڪي
ٻڌايا ٻولَ ڪوئل پئي مٺوءَ ڪي

گري ٿي مينهن ورزش روزُ هاڻي
شروع ڪئي ڊائيتنگ هاڻيءَ نماڻي

ڪلهائون زيبا آهي زُڪاميلُ
تڏهن نظري پيو بيحدُ اُجهائيلُ

سچو ڊينگولڳو پيو آهه ڏيري
پنواڻي آ، مٿي ۾ آهه ڦيري

★★

نوبيتا ۽ ڊوريماڻ

اچوا سڀ محنتي سنگتي پڇاريئون
سڄي محنت جي سُهڻي ڳالهه ساريئون

سيئي ڄاڻن ٿا * 1 ”نوبيتا“ جو قصو
نه جنهن جو محنتن ۾ آه حصو

نهایت سُست ”نوبيتا“ آ ڪاھل
سدائين ڪم ڪرڻ کان آه غافل

نه آ محنت سندنو امڪان اُن ڪي
ڪيو آ سُست * 2 ”ڊوريماڻ“ اُن ڪي

آ ”ڊوريمان“ ان جو ڦٽت * 3 ”گيجت“
بگاڙي جنهن آ نوپيتا جي * 4 ”هيبت“

نه محنت مٿس ”نوپيتا“ ڪري ٿو
سٺو وقت بس لپتو رهيو ٿو

چوي ٿو ڪم ٿئي جاڏو سان سڀ ڪو
وڃي ٿي پاڻ، هو چاهي جڏهن جو

ڪري هر ڪم ٿو ”ڊوريمان“ هن جو
اٿس ڏاڍو مٿس احسان ان جو

مگر ٻارو! اسان جي زندگين ۾
سٺو ڪاميابين ۽ خوشين ۾

اسان جي ڪم اچي ٿي صرف محنت
نه جنهن کان تيز آهي ڪا به طاقت

اسان جي گهر ۾ يا اسڪول ۾ ڪو
نه ”گيجت“ آهي ”ڊوريمان“ جهڙو

اسان جا جو ڪري ڪم ڪار سارا
هجي ها جي هجن ها سٺ سارا

انهيءَ جي لاءِ سمجھو ڳالهه سولي
نه محنت کان سوا ٻي آھ ٻولي

اچو سڀ واعدو واريون ته ڪوئي
نه ٿيندو سست ”نوڀيٽا“ سندو ٿي

سڀئي دل سان سڄي محنت ڪنداسين
سدا حاصل اُتم عظمت ڪنداسين

اچو سڀ دل مان ”نوڀيٽا“ اُتاريئون
سڄا ڪردار محنت جا پڇاريئون

-
- * 1 = مشهور ڪارٽون ڪردار جيڪو انتهائي سست آهي
* 2 = ”نوڀيٽا“ جو اهو اوزار، جيڪو ڪهائيءَ موجب، سندس حڪم تي سندس
سڀ ٿيڻ، نه ٿيڻ جهڙا ڪم ڪندو آهي
* 3 = اوزار، ريبوت نما خودڪار مشين، جيڪا هدايتن تحت هر هڪ ڪري
* 4 = عادت

لائبريري

گُتب خانو علم جو آخزانو
فکر ۽ سوچ جو آڪارخانو

گُتب خانو ڪتابن جو ڦريلو
تدبير علم، ڏاهپ جو وسيلو

گُتب خانو ذهن جي روشنائِي
اندر جو نور، دل جي ويڪرائِي

گُتب خانو صدين جي محنتن جو
علمبرادر علمي عظمتن جو

گُتب خانو آ پورهيو عالمن جو
مُفڪر، شاعرن، دانشورن جو

گُتب خانو صدين جو آھ ساڪي
ڪٿي تاريخ وھ، ڪاٿي آ ماڪي

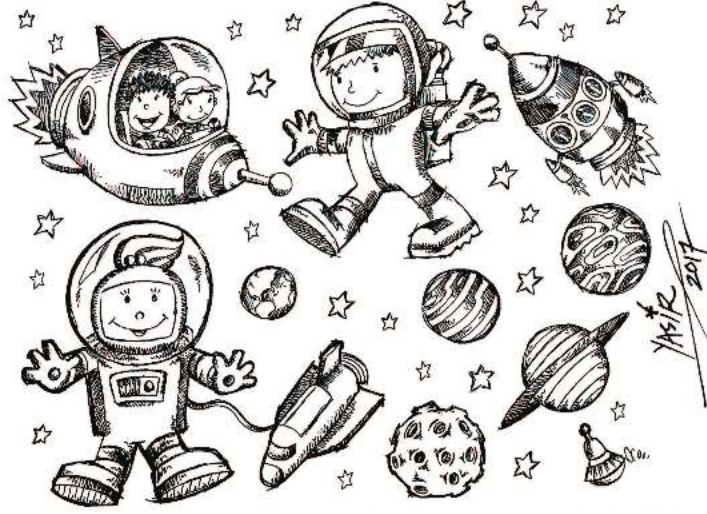
گُتب خانو زمانن جي گواھي
ھجي تعمير يا قومي تباهي

گُتب خانو لنگھي جيڪو اچي ٿو
پري سو جمول ٽاهپ جا وڃي ٿو

گُتب خاني اچڻ جي ھير وجم جي
دريءَ تاريخ جيءَ مان پار ڏسجي

ڪتابن سان سنگت اچ! وڌائون
وھيو ڇاڇا زماني ۾ پرايئون

★★

خلابازيءَ جو خواب

مان ننڍڙو ٻارڙو آهيان
اڪين جو تارڙو آهيان

وڏو ٿيو پل اڃا ناهيان
مگر مان مُنتظر آهيان

ته مان ڪيسين ٿيندس
جڏهن خاشو پڙهي ويندس

الاهي مان پڙهڻ کان پوءِ
خُلابازيءَ جي رستي جو

مُسافر مُستقل ٿيندُ
صلاحيت سڃي ٿيندُ

خُلا جي ڪار ۾ لُڌندي
رُڳو راکييت ۾ اُڏندي

وڻي ڏاڍي خُلابازي
رُڳي راکييت اندازي

جڏهن مان پي وڌو ٿيندُ
تہ پوءِ مريخ تي ويندُ

وڃي مان پهچندُ تنهن تي
چهل قدمي ڪندُ جنهن تي

مان جهنڊو سنڌ جو اُن تي
وڃي هڻندُ سڌو اُن تي

اُتي جيون تلاشيندُ
تجربا پڻ تراشيندُ

ڪڍي فوٽو اُٿان وارا
سچا، ششدر ڪندڙ سارا

پو اسٽيشن خلائيءَ مان
۽ سائنسي ڀلائيءَ مان

اُماڻيندس مان ڌرتيءَ تي
مان پنهنجيءَ سنڌ سرڻيءَ تي

خلا سان ڏوٽو ٿيندس
يقيناً سُرخو ٿيندس

اڃا ڪي ٻيا به سيارا
جتي آ زندگي پيارا

مان محنت ساڻ ڳوليندس
ڪئين مان راز ڪوليندس

ڪندا سڀ فخر مٿي پو
ڀلا ناڪام رهنديس چوا؟

لڳن منهنجي اورچائي
۽ محنت ساڻ سچائي

پڄائيندي ته ماڳن تي
نون ڪن آسمانن تي

نه ٿڪيو هي سفر منهنجو
آ محنت هم سفر منهنجو

★★

ساره جي گهوڙي

مُنهنجنو نالو ”ساره“ پياري
خوب وڻي ٿي گهوڙيءَ سوارِي

گهوڙي ماميءَ آندي سُهڻي
سادي ڪلڻي ۽ منَ - مُهڻي

”عالي“ نالو آهي جنهن جو
سُونهن حوالو آهي تنهن جو

آه ننيپي مون وانگر عالي
بالڪ هوءَ معصوم آ عالي

ریشم جهڙا وار اٿس ڏس!
لوڏ سپن کان ڌار اٿس ڏس!

ناسي چمڙي آهي جنهن جي
سولي سوارِي آهي تنهن جي

سوارِي ٿي مون کي ڏيارائي
باغ سڄي جو سير ڪرائي

شام جو چپ چپ ڊاڻو ڪائي
گوڙ نه هرگز مور مچائي

گاهه چڱا ڪائي ٿي ”عالي“
پيٽ رهي چو هن جو خالي

منهنجي هٿ سان ڪائيندي آ
مون کي ڏاڍو پائيندي آ

ڪنهن سان هرگز ڪانه وڙهي ٿي
مور نه ٻارن ساڻ چڙهي ٿي

گهر ۾ سڀني کي آ پياري
ٻار سڀئي گن هن جي سوري

”عاليءَ“ سان آ رُوح هڻيڪو
ڪونه ڪپي ڪوئي رانديڪو

جانورن سان پيار ڪيئون سڀ
شفقت جو اظهار ڪيئون سڀ

”عالي“ جهڙي گهر جي پاتي
سان هجي شل! هيءَ حياتي

★★

قُوكَٽِي وارو

بُڪِي پُڄجو اچي ٻارو!
اچي ويو قُوكَٽِي وارو...

هي پالوءَ جي شڪل وارا
مڇيءَ جيان هُوبهُو پيارا
”مڪي مائوس“ جي صُورت
سَهِي جي هُوبهُو مُورت
هي جڳ مڳ جوت جرڪي ٿي،
هي روشن چنڊ ۽ تارو..

111 - لولو ٽيم ڪارٽون

اچي ويو ٿوڪڙي وارو...
 غُبارو هي گُتي جهڙو
 هرڻ، ٿاڙهي، پلي جهڙو
 هي گهوڙو هي خچر وٺجو
 هي چيلي هي پڪر وٺجو...
 نه جنهن کي پالجي گهر ۾،
 نه جنهن کي چارجي چارو
 اچي ويو ٿوڪڙي وارو...

وڏو جو نوت هي ڏيندو
 وڏو تنهن ٿوڪڙو ملندو
 ننڍو جيڪو سڪو ڏيندو
 انهي کي اوترو ملندو
 چڱو چوڪو ملي ان کي،
 ڏٺي جو مال موچارو
 اچي ويو ٿوڪڙي وارو...

ڪڙي ٿوڪڙ اچو جلدِي
 وڏو جلدِي.. وٺو جلدِي..
 پُٺو جي وقت هيڪر پو
 وڃڻ وارو هليو ويندو
 وري ايندو تڏهن پاڙي،
 جڏهن ورنڊو وري وارو

اچي ويوڻوڪڻي وارو...
هوا ٿي پمپ سان ڀرجي
پرڀشر ڏيان سان ڌرجي
مڻي ڏس! ڪي اڏامن ٿا
سُنن ٿا ڪي اُجهامن ٿا
متان پوڀارا پڇتايو
اڻو انڪل وڃڻ وارو
وڃي ويوڻوڪڻي وارو...

★★

سيپتي صلاح

سدا من، مُڪنڌڙ ميدان رڪجان!
گُشادو دل سندنو دالان رڪجان!

الف سان ”انس“ ۽ ”انسان“ ٻولي
پتيءَ تي پيار وارو گيان رڪجان!

نه فرقو رنگ، مذهب ياد رڪجان!
سدائين سوچ ۾ ”انسان“ رڪجان!

عَمَل سان گُفتگوءَ سان مُور تَنهنجِي
نہ کنهن جِي دل تُتِي، هِي ٽيان رکجان!

ڪجان پيڙا سڀن جا پار دل سان
پين لئـ زندگي آسان رکجان!

مُحبت، صبر، محنت، بُردباري
سدا سوکو سچو سامان رکجان!

سدا سنگت سان رهجان گس ڪسڙ ۾
مُسلسل دوستِيءَ جو مان رکجان!

سُپت جِي محل ۾ رکجانءِ اچ وڃ،
گُپت جِي ڪوٽ کي ويران رکجان!

گجان پورو مهل سان واعدن کي
سدا پنهنجي چئي جو مان رکجان!

ڪرين جِي فيصلو پين جِي چُڪن جو
مُعافيءَ جو سدا امڪان رکجان!

سدا ڏيندءِ پري الله غيبئون
گپي ۽ مان لئـ ايمان رکجان!

★★

روشن سڀاڻو

بانڊڙا پائي ٿو جيڪو ٻارڙو
گهر جي هر پاتيءَ جي اک جو تارڙو

جو آڃ معصوميت جو هڪ مثال
۽ ٿو ٻاتا ٻول ٻولي نونھال

تنهن جي سر تي بارهن بيشڪ ڪئين
جنهن جي آڏو آ بنهه دنيا نئين

هاڻ ايندڙ وقت ۾ دُنيا جا رنگ
تيڪنالاڄيءَ جا بدليلَ ڏيونگَ ڍنگَ

علم سان گڏ پڻ عمل جي آرڙو
ڪجهه نئون لوڇي لهڻ جي جُستجو

پڪَ سان هن کي بڻائيندي آمر
ڪي محبت سان محنت هن اگر

هي نه هڪڙي ٻار سان واڳيل اُميدَ
ان سُموري نسل ۾ آهي اُميدَ

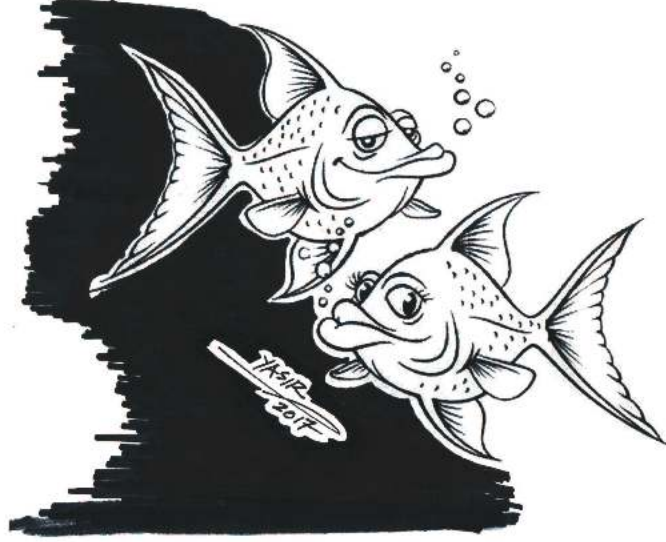
سنڌ جي جيڪي صبح جي هن رسيدَ
سي پڙهيندا اسان کي نيڪ عيدَ

هي وڏا ٿي ٻار ڌرتيءَ جا ڪڙي
ڪجهه ڪرڻ جي عزم جون عروهي ٿي

سنڌ کي پنهنجيءَ ڪندا پڪَ سُرخرو
قوم جي پوري ڪندا هر آرڙو

بانڊڙا پائي ٿو جيڪو ٻارڙو
سونه هوندو ڪنهن طرح ويچارڙو

مڇين جو مڪالمو

”او مڇي!
 شھڻي مڇي!
 قربائتي مومل مڇي!
 او مڇي! ٻنڌا پيٽ مڻهنجي...
 ٿون پتي کاڌي وڃين!؟“

”مان ته ڳولهيان پتي شڪار...
 صبح لاڳون، ڪانه ٿم نيرن ڪئي...
 مڻهنجي اڍي!“

”رات دعوت ۾ نه چو آئي هئينءَ پياري مڇي؟“

”رات مُون کي اوچتو نڪتو بُوخار...
تنهن ڪري دعوت ۾ آئي ڪونه هَس...
تُون خبر ڏي!
تو ڀلا نيرن ڪئي؟
سُهڻي مڇي!“

”بس مڙئي رنگ روت هڪ ڦاڻي مڇي
ليڪن مزي جي ڪانه هئي...
سو ڏٺو نه ٿي آهي سگهيو
پيت خالي ٿو لڳي...“

”اڄ اڏي! پوڳڏ هلئون
ڪا ڏٺو ڪري نيرن ڪيئون...
ڪا پارڙي ڪرڙي جهليئون...“

”ها هلئون ٿا، پر اڏي!
لوڪ شايد تو چوي بلڪل صحيح...
هر گهڙيءَ پاڻيءَ اندر رهندي به پنهنجي
باس ان ڪارڻ نه ٿي هرگز مري...
انڪري..“

ان ڪري جو پاڻ پنهنجي ئي برادر جو ٿيئون قتل عام ڪيئون...
ٿي مڇي کائي مڇيءَ کي...
تنهن ڪري خوشبو سندنو..“

ڪو حوالو پاڻ سان ناهي جڙيل...
باس اهڙي آوسيل جو
هيءَ ڪي آهي سڃاڻپ هن برادر جي آتل...
جا آرهڙي مُستقل...“

★★

ٻليءَ ۽ گُوڻو

ٻليءَ جي خُواب ۾ چيچيڙا پُراڻي ڳالهه ٿي ويئي
ٻليءَ جي خُواب ۾ گُوڻو سدا سائي ڪهاڻي آ

ٻليءَ جي جاڳ ۾ گُوڻو ٻليءَ جي راڳ ۾ گُوڻو
ٻليءَ جي خيال، توڙي ڏيان توڙي پاڳ ۾ گُوڻو

ٻليءَ جي پاڙ ۾ گُوڻو ٻليءَ جي تاڙ ۾ گُوڻو
سڙي تو پيو صبح سان جميءَ ٻليءَ جي ساڙ ۾ گُوڻو

ٻلي تي جنهن جي لئه * 1 گھائون وڃي، سو جوان آ گئون
ٻليءَ کي جنهن جي خواهش آ، سو * 2 خاني خان آ گئون

ٻلي تي حج تي آسهي به نوسئو کي گھڻ کان پوءِ
گئون پر ڪري سڄي، فقط ”ميائون“ ٻڌڻ کان پوءِ

رهي تو ڪوڙڪيءَ کان پريرو هوشيار آ ڏاڍو
ٿڪي ڪپڙا ڪري توناس، هي آزار آ ڏاڍو

ڪٿي ڏس! شينهن جي ماسي، ڪٿي ڏس! هيڏو * 3 ”موشي“
ڊڪائي تو ٻليءَ کي ڇڻ ڪرائي کيس * 4 ”ڪن - ڪوشي“

گوني جي هوند جي بس ايتري پوري ڪهائي آ
گوني جي ڪلهي، چري چارئي پهر ٻليءَ سيائي آ

* 1 = شڪار جو جمع (گهات = شڪار، واحد)

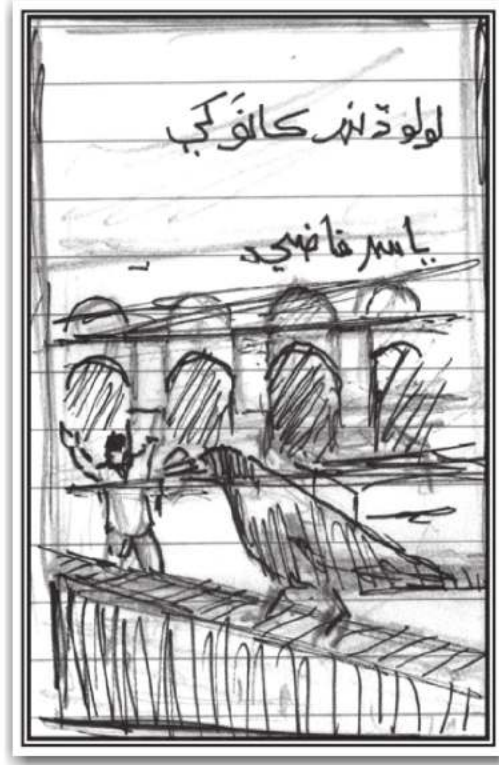
* 2 = نواب

* 3 = گوني جو فارسي لفظ

* 4 = ڪنن کي پڪڙي، اُت ويهه ڪرڻ جو عمل (جيڪو اڳي سزا جي طور تي

اُستاد شاگردن کان ڪرائيندا هئا)

پيارا ٻارو!

هي اسڪيچ، سنڌ جي نامياري مَصور، فتاح هاليپوتي (شرحيل) هن ڪتاب جي حتمي ٽائٽل (سرورق) ڊزائن ڪرڻ کان اڳ، رَف انداز ۾ ٽائٽل ۾ شامل ٿيندڙ مُختلف ڪردارن کي پنهنجي پنهنجي جاءِ ڏيڻ جو تصور پنهنجي ذهن ۾ سڌو ڪرڻ لاءِ جوڙيو هو. جڏهن سائين فتاح فائٽل ٽائٽل (جيڪو هن ڪتاب جي پهرين پاڻي تي ڇپيل آهي)، مُنهنجي حوالي پئي ڪيو ته هي ”رَف اسڪيچ“ به ڏيکاريائين. مون ان خيال سان ته هن ٽائٽل جي تخليق دؤران آرٽسٽ جي ذهن ۾ آيل پهريون تصور به هن ئي ڪتاب جي صفحن ۾ هميشه لاءِ محفوظ ٿي وڃي، هي رَف اسڪيچ جيئن جو تئين شايع ڪري رهيو آهيان، ته جيئن اهو هڪ دلچسپ يادگيريءَ طور تاريخ ۾ محفوظ ٿي وڃي. (ياسر)

سنڌي ڪتابي سلسلي پاران ڇپايل ڪتاب

- 1 - ”وڪريل موتي“ (ڊاڪٽر عطا محمد ”حاميءَ“ جي مقالن جو مجموعو)
شُر تب: مقصود گل - 1983ع - (ختم ٿيل)
- 2 - ”زندگيءَ ڏي موت“ (ڪرشن چندر جي ڪهاڻين جو سنڌي ترجمو)
مترجم: مقصود گل ۽ مختار گمرو - 1985ع - (ختم ٿيل)
- 3 - ”ڪرنا ڪرنا“ (بارٽن لاءِ شاعري) مقصود گل - 1986ع - (ختم ٿيل)
- 4 - ”امن آب حيات“ (شاعري) سرڪش سنڌي - 1987ع - (ختم ٿيل)
- 5 - ”لهر لهر دريا“ (شاعري) استاد بخاري - پهريون ڇاپو: 1990ع - (ختم ٿيل)
- 6 - ”رت پيارا بيل“ (شاعري) مقصود گل - 1991ع - (ختم ٿيل)
- 7 - ”هڪڙو پيارو ماڻهو“ (قاضي عبدالحيءَ قائل ”جي شخصيت ۽ ادبي خدمت تي لکيل مونوگراف) قاضي منظر حيات - 1992ع - (ختم ٿيل)

- 8 - ”مٺيءَ جا سر“ (شاعري) عبدالغفار ”تبسم“ - 1992ع - (ختم ٿيل)
- 9 - ”لهر لهر دريا“ (شاعري) استاد بخاري - ٻيو ڇاپو: 1993ع - (ختم ٿيل)
- 10 - ”چنڊ ستارا جهوليءَ ۾“ (ٻارڙن لاءِ شاعري) مختار گمرو - 2001ع - (ختم ٿيل)
- 11 - ”رتو ديرو - مختصر تاريخ“ (تاريخ) مقصود گل - 2002ع - (ختم ٿيل)
- 12 - ”اٺ ماما گوگڙو“ (ٻارڙن لاءِ شاعري) ياسر قاضي - 2014ع - ٺلهه: 100 روپيه
(سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري حيدرآباد پاران سال 2014ع جي ٻارڙن جي
بهترين سنڌي ڪتاب ”جو ايوارد ماڻيل“)
- 13 - ”گل چنو گرنار جو“ (نامياري شاعر، عالم، دانشور، تعليمدان ۽ حضرت سچل
سرمست رح جي شارح، مقصود گل جي وچوڙي تي اديبن، دانشورن ۽ سندس دوستن
جا تعزيتي پيغام ۽ سازوڻيون) مَرْتَب: ياسر قاضي - مارچ 2015ع - ٺلهه: 500 روپيه
- 14 - ”اٺ ماما گوگڙو“ (ٻارڙن لاءِ شاعري) - ٻيو ڇاپو) ياسر قاضي - 2016ع -
ٺلهه: 200 روپيه
- 15 - ”لولو ڏنم کانوڪي“ (ٻارڙن لاءِ شاعري) ياسر قاضي - 2017ع -
ٺلهه: 200 روپيه

ياسر قاضيءَ جا ڇپيل ڪتابَ

1 - ”پيڙيءَ ۾ چنڊ“ (ٻارڙن لاءِ شاعري) - ڊسمبر 2012ع
 ڇپائيندڙ: پوپٽ پبلشنگ هائوس، خيرپور - ٺلهه: 100 روپيه
 (سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري حيدرآباد پاران “سال 2012ع جي ٻارڙن جي
 بهترين سنڌي ڪتاب” جو ايوارڊ ماڻيل)

2 - ”اُم ماڻا گوڙو“ (ٻارڙن لاءِ شاعري) نومبر 2014ع
 ڇپائيندڙ: سنڌي ڪتابي سلسلو، رتوديرو/ڪراچي - ٺلهه: 100 روپيه
 (سنڌي ٻوليءَ جي بااختيار اداري حيدرآباد پاران “سال 2014ع جي ٻارڙن جي
 بهترين سنڌي ڪتاب” جو ايوارڊ ماڻيل)

3 - ”گل چنو گرنار جو“ (نامياري شاعر، عالم، دانشور، تعليمدان ۽ حضرت سچل
 سرمست رح جي شارح، مقصود گل جي وڇوڙي تي اديبن، دانشورن ۽ سندس دوستن
 جا تعزيتي پيغام ۽ ساڙوڻيون - ترتيب) مارچ 2015ع
 ڇپائيندڙ: سنڌي ڪتابي سلسلو، رتوديرو/ڪراچي - ٺلهه: 100 روپيه

4 - ”اُم ماڻا گوڙو“ (ٻارڙن لاءِ شاعري) پيو ڇاپو: نومبر 2016ع
 ڇپائيندڙ: سنڌي ڪتابي سلسلو، رتوديرو/ڪراچي - ٺلهه: 200 روپيه

5 - ”لولو ڏنم ڪانوڪي“ (ٻارڙن لاءِ شاعري) ڊسمبر 2017ع
 ڇپائيندڙ: سنڌي ڪتابي سلسلو، رتوديرو/ڪراچي - ٺلهه: 200 روپيه

ياسر قاضيءَ جا ايندڙ ڪتابَ

- 1 - ”پيسفڪ جي پاڙي ۾“ (امريڪا جو سفر نامو - سنڌيءَ ۾)
- 2 - ”پيسفڪ ڪے پڙوس ميں“ (امريڪا جو سفر نامو - اردوءَ ۾)
- 3 - ”ايساري ٿو لنڊن“ (برطانيه جو سفر نامو - سنڌيءَ ۾)
- 4 - ”اگر، مگر، ضبادي“ (اردو ڪالم)
- 5 - ”بيقرار جا نغما“ (سنڌي شاعري)
- 6 - ”جی جانتا ہے“ (اردو شاعري)
- 7 - ”زلفِ اياز“ (ڊاڪٽر اياز قادريءَ جي سنڌي شاعريءَ جو منظوم اردو ترجمو)
- 8 - ”نخن شهباز“ (حضرت لال شهباز قلندر رح جي فارسي شاعريءَ جو منظوم سنڌي ۽ اردو ترجمو)

ٻارن جي ڏانوَ جو شاعر

ياسر قاضيءَ جي ٻارن لاءِ لکيل شاعريءَ ۾ رِدمَ به آهي ته منجهس گوناگون رنگ به نظر اچن ٿا. هن ڪتاب ۾ شامل نظمَ ۽ گيتَ، نه صرف ٻارن جي دنيا جو سير ڪرائن ٿا، پر انهن جي پسند جا موضوع، جهڙوڪ: ماءُ پيءُ، علم، کاڌ خوراڪ، ڌرتي ماتا وغيره کين چڱائيءَ ۽ وطن جي حُب طرف به مائل ڪن ٿا. نه صرف ايترو، پر ياسر پنهنجن نظمن ۾ جانورن، جيون ۽ چيٽن جي دنيا جو به سُھڻو سير ڪرايو آهي. سندس پوئين مجموعي ۾ شامل ”شينهن ۽ ٻڪريءَ جي شادي“ کان وٺي هن مجموعي ۾ شامل ”گڏي گڏيءَ جي شاديءَ“ تائين سڀ موضوع وڻندڙ، سگھارا ۽ ٻارن جي ڏانءُ وٽان آهن. ياسر جو حمد پڙهندي، مون کي ڪوي ڪشتچند بيوس جي لکيل ڌڻيءَ جي بندگيءَ جي گيت: ”مهر ڪر مهر جا سائين، نماڻن ماڻ تون... جنهن ۾ نت منهنجي چڱائي، ڏي سڄي! ڪا ڏاڻ تون!“ جون سٺون لپن تي اچي ويون.

ياسر لاءِ نيڪ تمنائون... مون کي پروسو آهي ته سندس هن ڪتاب ”لولو ڏنم ڪانوڪي“ کي نه صرف ٻار پسند ڪندا، بلڪ ادبي دنيا به ان جي پر پور آجيان ڪئي ويندي.

- وينا شرنگي

نئين دهلي (ڀارت)

